

หยิบวัตถุบนพื้นด้วยกล้องวิดีโอ

PICKING OBJECT WITH V.D.O. CAMERA

โดย

นายวุฒิกร สายสงเคราะห์

นายเอกกมล พิทักษ์ดำรงกิจ

2/11/2543
3-42503
2543

เลขที่.....
เลขทะเบียน...42503
วัน, เดือน, ปี 24 พ.ศ. 2545

b.....
i.....

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมระบบควบคุม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาโท ปีการศึกษา 2543

ภาควิชา วิศวกรรมระบบควบคุม

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง หยิบวัตถุบนพื้นด้วยกล้องวีดีโอ

ผู้จัดทำ

1. นาย วุฒิกิร สายสงเคราะห์
2. นาย เอกกมล พิทักษ์ดำรงกิจ

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(อ. สุมิตร พนาอุดมทรัพย์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หีบหีบวัตถุบนพื้นด้วยกล้องวิดีโอ

นาย วุฒิกกร สายสงเคราะห์

นาย เอกกมล พิทักษ์ดำรงกิจ

อ. สุมิตร พนาอุดมทรัพย์ อาจารย์ที่ปรึกษา

ปีการศึกษา 2543

บทคัดย่อ

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นผลงานทางด้านวิศวกรรมระบบควบคุมทางด้านแขนกล พัฒนาขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เพื่อช่วยในการหีบหีบวัตถุบนพื้นระนาบแทนที่การใช้แรงงานคน แขนกลนี้เป็นแขนกลที่มีข้อต่อทั้งหมด 5 ข้อต่อ สร้างขึ้นจากพลาสติกซึ่งมีความแข็งแรงและทนต่อสภาพแวดล้อมได้ดี ที่ข้อต่อแต่ละข้อของแขนกลจะมีมอเตอร์ดีซีติดอยู่และมีกล้องวิดีโอที่มีพอร์ตยูเอสบี(USB Port) ที่ใช้กับคอมพิวเตอร์ทั่วไปเป็นเซ็นเซอร์ในการจับภาพวัตถุหนึ่งที่อยู่บนพื้นระนาบ กล้องวิดีโอจะจับภาพหนึ่งไว้ในไฟล์เจพีจี(.JPG) แล้วใช้โปรแกรมภาษาปาสคาลในการเปิดไฟล์ภาพและสแกนหาตำแหน่งวัตถุ เมื่อโปรแกรมสามารถหาตำแหน่งวัตถุได้แล้ว จะส่งสัญญาณผ่านบอร์ดอินเตอร์เฟสไปยังวงจรจับมอเตอร์เพื่อทำการจับมอเตอร์ดีซีที่อยู่ตามแต่ละข้อของแขนกลไปยังตำแหน่งที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PICKING OBJECT WITH VIDEO CAMERA

Vuthikorn Saisongcroh

Ekkamol Pitakdumrongkit

Sumitr Panaudomsub Advisor

2000

Abstract

This thesis we'd like to present is "A Mechanical Arm with V.D.O. Camera as A Detector" project. This mechanical arm can be used in industry for picking object on horizontal floor instead of human arm. It has 5 axis and is made of strong and durable plastic. At each joint of the axis, it is attached with a DC motor. The V.D.O. camera will capture the still object on the floor and the picture will be saved in JPG file. The pascal program will open the file and scan the position of the object. After knowing the position of the object, the data will be sent to the interface board, which will forward to the drive motor circuit that will move the arm.

สารบัญ

หัวข้อเรื่อง	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ	2
2.1 ความรู้พื้นฐานด้านแขนกล	2
2.1.1 Robotic Manipulations	2
2.1.2 Direct Kinematics	2
2.1.3 Inverse Kinematics	4
2.1.4 Robot Visions	6
2.2 หลักการและทฤษฎีของมอเตอร์คิซี	7
2.2.1 ชนิดของมอเตอร์คิซีแบ่งตามลักษณะการกระตุ้น	7
2.2.2 แรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับ	8
2.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับและกระแส	9
2.2.4 สมการเอาท์พุทของอาร์เมเจอร์	11
2.2.5 ทอร์ก(Torque)	12
2.2.6 สมการของทอร์ก(Torque Equation)	12
2.2.7 สมการของความเร็รรอบ	14
2.2.8 ความสามารถในการปรับกระแสได้เองตามขนาดของโหลด	14
2.2.9 ความสามารถในการเร่งหรือหน่วงความเร็รรอบ	14
2.3 ระบบเซอร์โวและวงจรมอเตอร์	19
2.3.1 ระบบคอนโทรล	16
2.3.2 ระบบเซอร์โว	17
2.3.3 ระบบคอนโทรลมอเตอร์	18
2.3.4 พื้นฐานของระบบคอนโทรลคิซีมอเตอร์	20
2.3.5 ระบบคอนโทรลตำแหน่งการเคลื่อนที่(Position Control System)	21
2.3.6 บล็อกไดอะแกรมและทรานสเฟอร์ฟังก์ชันของระบบเซอร์โว	22
2.3.7 บล็อกไดอะแกรมของรูปคอนโทรลตำแหน่งมุม	23
2.3.8 บล็อกไดอะแกรมของพาวเวอร์แอมพลิไฟเออร์	23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

หัวข้อเรื่อง	หน้า
2.3.9 บล็อกไดอะแกรมของดีซีเซอร์ไวโมเตอร์	24
2.3.10 บล็อกไดอะแกรมของลูปคอนโทรลความเร็วรอบ	25
2.3.11 บล็อกไดอะแกรมของตัววัดรอบความเร็ว	26
2.3.12 บล็อกไดอะแกรมของลูปคอนโทรลทอร์ก	28
2.3.13 การวิเคราะห์ลูปคอนโทรลจากบล็อกไดอะแกรมของทรานสเฟอร์ฟังก์ชัน	29
2.3.14 ระบบเซอร์โวที่สมบูรณ์	30
2.3.15 การชดเชยในระบบคอนโทรลตำแหน่ง	31
บทที่ 3 โครงสร้างและการออกแบบ	34
3.1 โครงสร้างและอุปกรณ์เชิงกล	34
3.1.1 การออกแบบ	34
3.1.2 อุปกรณ์ที่ใช้	34
3.2 วงจรขับมอเตอร์	52
3.3 บอร์ดอินเตอร์เฟส	54
3.4 กล้องวิดีโอ(เซนเซอร์)	55
3.5 การโปรแกรม	55
บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง	58
4.1 การทดลอง	58
4.1.1 การเชื่อมต่อและการติดตั้งอุปกรณ์	58
4.1.2 การทดลอง	59
4.2 ผลการทดลอง	59
ภาคผนวก	68
ผ1. ลักษณะทั่วไปและการใช้งาน ET – DIO CARD	69
ผ2. โปรแกรมตัวอย่างของบอร์ด EX-STEPM	77

สารบัญรูปภาพ

หัวข้อเรื่อง	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
รูปที่ 1.1 บล็อกไดอะแกรม	1
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ	
รูปที่ 2.1 Link-Coordinate	3
รูปที่ 2.2 ตัวอย่างอิมเมจที่กึ่งองศาแกนได้	6
รูปที่ 2.3 มอเตอร์คอมปาต์แบบควมูเลทีฟ	8
รูปที่ 2.4 มอเตอร์คอมปาต์แบบคิฟเฟอเรนเชียล	8
รูปที่ 2.5 ทิศทางแรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับ	8
รูปที่ 2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างกระแสและแรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับในวงจรรอาร์มาเจอร์	10
รูปที่ 2.7 โมเมนต์ซึ่งลวดอาร์มาเจอร์กระทำรอบจุดศูนย์กลาง	12
รูปที่ 2.8 ขบวนการที่จะคอนโทรล	16
รูปที่ 2.9 ตัวอย่างระบบคอนโทรลแบบลูเปิด	16
รูปที่ 2.10 ตัวอย่างระบบคอนโทรลแบบลูปิด	17
รูปที่ 2.11 ตัวอย่างแขนหุ่นยนต์ที่มีดิซีเซอร์ไวมอเตอร์เป็นตัวขับเคลื่อนใน แต่ละข้อต่อและโปรแกรมได้ด้วยไมโครโปรเซสเซอร์	19
รูปที่ 2.12 หุ่นยนต์สำหรับใช้ในการวิจัยและอุตสาหกรรมขนาดเบา	19
รูปที่ 2.13 ระบบการคอนโทรลดิซีมอเตอร์แบบพื้นฐาน	20
รูปที่ 2.14 บล็อกไดอะแกรมของระบบเซอร์โวที่ทำงานง่ายขึ้น	22
รูปที่ 2.15 บล็อกไดอะแกรมลูการคอนโทรลตำแหน่งมุม	23
รูปที่ 2.16 วงจรสมมูลดิซีเซอร์โว	24
รูปที่ 2.17 บล็อกไดอะแกรมของลูการคอนโทรลความเร็วรอบ	25
รูปที่ 2.18 วงจรการวัดความเร็วรอบ	26
รูปที่ 2.19 บล็อกไดอะแกรมของลูการคอนโทรลความเร็วรอบ	27
รูปที่ 2.20 บล็อกไดอะแกรมของลูการคอนโทรลทอร์ก	28
รูปที่ 2.21 บล็อกไดอะแกรมของระบบเซอร์โวที่ประกอบด้วยลูการป้อนกลับของ ตำแหน่ง ลูการป้อนกลับของความเร็ว และลูการป้อนกลับของกระแส	30

สารบัญรูปภาพ(ต่อ)

หัวข้อเรื่อง	หน้า
รูปที่ 2.39 บล็อกไดอะแกรมของระบบเซอร์โวเพื่อการคอนโทรลตำแหน่งหมุน	30
บทที่ 3 โครงสร้างและการออกแบบ	
รูปที่ 3.1 ชิ้นส่วนฐานล่าง	37
รูปที่ 3.2 ชิ้นส่วนฐานบน	38
รูปที่ 3.3 แผ่นรองรับเพลลาขับ	39
รูปที่ 3.4 ชิ้นส่วนหัวไหล่	40
รูปที่ 3.5 ชิ้นส่วนแขน	41
รูปที่ 3.6 ชิ้นส่วนข้อมือ	42
รูปที่ 3.7 ชิ้นส่วนมือจับ	43
รูปที่ 3.8 เฟือง	44
รูปที่ 3.9 แกนหมุนส่วนล่าง	45
รูปที่ 3.10 ชิ้นส่วนแกนหมุน	46
รูปที่ 3.11 การประกอบหัวไหล่	47
รูปที่ 3.12 การประกอบแขน	48
รูปที่ 3.13 การประกอบมือ	49
รูปที่ 3.14 การประกอบฐานและเพลลาขับ	50
รูปที่ 3.15 แขนกล	51
รูปที่ 3.16 แผงวงจรของบอร์ด EX-STEPM	52
รูปที่ 3.17 ส่วนของวงจรขับมอเตอร์บนบอร์ด EX-STEPM	53
รูปที่ 3.18 แผงวงจรของบอร์ด EX-STEPM (Schematics)	54
รูปที่ 3.19 แผงวงจรของบอร์ด ET-PCDIO	55
รูปที่ 3.20 ขาต่างๆของพอร์ตเอาต์พุตของบอร์ดอินเตอร์เฟส ET-PCDIO	56
บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง	
รูปที่ 4.1 ภาพตัวอย่างแสดงภาพวัตถุที่อยู่ระยะใกล้	60
รูปที่ 4.1 ภาพตัวอย่างแสดงภาพวัตถุที่อยู่ระยะกลาง	60

สารบัญรูปภาพ(ต่อ)

หัวข้อเรื่อง

หน้า

รูปที่ 4.1 ภาพตัวอย่างแสดงภาพวัตถุที่อยู่ระยะไกล

60

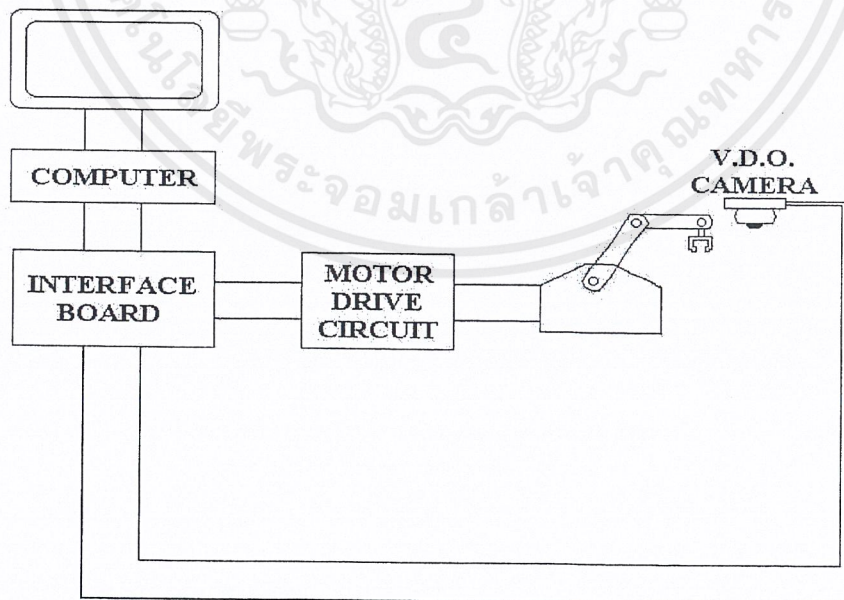
บทที่ 1

บทนำ

ในปัจจุบันในประเทศไทยได้พัฒนาภาคอุตสาหกรรมขึ้นอย่างกว้างขวาง เทคโนโลยีจึงจำเป็นต้องนำมาใช้เพื่อพัฒนางานอุตสาหกรรมให้เกิดความสะดวกสบายและปลอดภัยยิ่งขึ้น

ปริญญานิพนธ์ชิ้นนี้ได้จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการใช้แขนกลในการหยิบวัตถุบนพื้น โดยมีการใช้กล้องวีดีโอเป็นเซนเซอร์ในการจับภาพวัตถุ เพื่อความสะดวกในงานอุตสาหกรรมแทนการที่ต้องใช้แรงงานคนในการหยิบหรือคัดเลือกสินค้าอุตสาหกรรม รวมทั้งประโยชน์ในการหยิบวัตถุที่มนุษย์ไม่สามารถใช้มือในการหยิบได้ เช่น วัตถุที่เป็นอันตรายต่อผิวหนัง เป็นต้น

แขนกลนี้มีแนวความคิดมาจากแขนกล 5 แกน(ข้อต่อ) ประกอบด้วยแกนต่างๆดังนี้ ฐาน(Base) หัวไหล่(Shoulder) ข้อศอก(Elbow) ข้อมือ(Tool pitch) และมือจับ(Tool Tip) โดยอาศัยทฤษฎีจากวิชา Robotics Analysis&Control เพื่อใช้ในการศึกษาองค์ประกอบ วิธีควบคุม และวิธีตรวจจับภาพวัตถุ โดยใช้กล้องวีดีโอเป็นเซนเซอร์สแกนภาพวัตถุในพื้นที่ที่กำหนดแล้วส่งอิมเมจที่ได้ให้กับคอมพิวเตอร์ที่ใช้เป็นไมโครคอนโทรลเลอร์ คอมพิวเตอร์จะประมวลผลตาม โปรแกรมปาสคาลแล้วส่งสัญญาณให้การ์ดอินเตอร์เฟสเพื่อส่งสัญญาณควบคุมแบบดิจิทัลให้วงจรขับมอเตอร์ จากนั้นวงจรขับมอเตอร์จะส่งสัญญาณต่อให้ดีซีมอเตอร์เพื่อขับข้อต่อในแต่ละข้อเพื่อหมุนไปยังตำแหน่งที่ต้องการ

รูปที่ 1.1 บล็อกไดอะแกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการ

1. ความรู้พื้นฐานด้านแขนกล

ในส่วนของ Robotics นี้เราจะใช้ทฤษฎี Robotics เบื้องต้นซึ่งประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1.1 Robotic Manipulation

จะนำทฤษฎีในส่วนของคุณสมบัติของโรบอต (Robot Specifications) อันได้แก่ Repeatability, Precision, Accuracy โดยจะทำการทดลองและวัดค่าพารามิเตอร์ทั้ง 3 ตัวนี้ออกมา เพื่อเป็นการบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพของ Robot ที่เราประดิษฐ์ขึ้น

Repeatability – ความแม่นยำของโรบอต (Robot) เมื่อให้โรบอต เคลื่อนที่กลับไปมาระหว่างจุดที่กำหนดกับจุดเริ่มต้น (โดยวัดค่าผิดพลาดไปเท่าใดจากจุดที่กำหนด)

Precision – ความละเอียดในการเคลื่อนที่ของ Robot ในระยะทางน้อยที่สุดที่จะเคลื่อนที่ได้

Accuracy – ความแม่นยำของโรบอต ในการเคลื่อนที่ไปยังจุดที่กำหนด (โดยวัดว่าผิดพลาดไปเท่าใดจากจุดที่กำหนด)

1.2 Direct Kinematic

เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับการเคลื่อนที่ของ โรบอต โดยกำหนดว่าในแต่ละข้อของแขนกลหมุนไปเป็นมุมเท่าใด แล้วหาว่าจุดปลายมือจับ (tool tip) จะไปหยุดที่ตำแหน่งใด

เริ่มจากการหาสมการการหมุน โดยอาศัยความรู้พื้นฐานเรื่อง Dot Product

$$X \cdot Y = |X||Y|\cos\theta$$

กำหนดให้แกน f เป็นแกนที่อยู่หนึ่งกับที่ (fix link) และให้แกน m เป็นแกนหมุน (mobile link) โดยแกน m หมุนรอบแกน f เป็นมุม ϕ จะได้สมการการหมุนดังนี้

$$R_1(\phi) = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & \cos\phi & -\sin\phi \\ 0 & \sin\phi & \cos\phi \end{bmatrix} \quad \text{เมื่อหมุนรอบแกน } f_1 \text{ (แกน } x \text{)}$$

$$R_2(\phi) = \begin{bmatrix} \cos\phi & 0 & \sin\phi \\ 0 & 1 & 0 \\ -\sin\phi & 0 & \cos\phi \end{bmatrix} \quad \text{เมื่อหมุนรอบแกน } f_2 \text{ (แกน } y \text{)}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

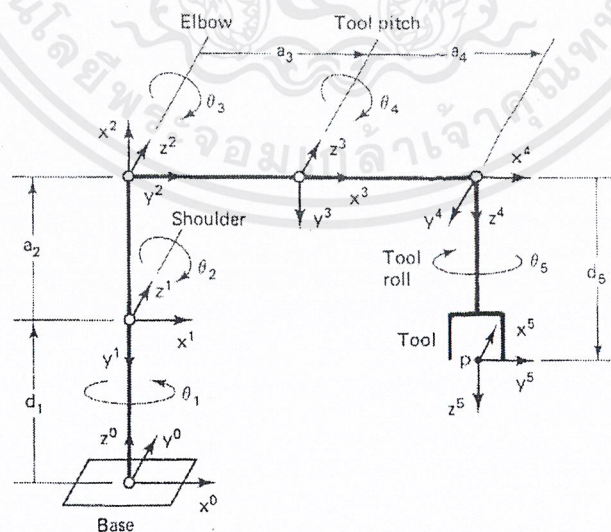
$$R_3(\phi) = \begin{bmatrix} \cos\phi & -\sin\phi & 0 \\ \sin\phi & \cos\phi & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad \text{เมื่อหมุนรอบแกน } f_3 \text{ (แกน } z)$$

เมื่อได้สมการการหมุนแล้วเราจะนำสมการนี้มาแทนในเมตริกซ์ตัวแปลง (Translation Matrix)

$$T = \begin{bmatrix} R & p \\ \eta^T & \sigma \end{bmatrix}$$

- R - Rotation
- P - Translation
- η^T - Perspective
- σ - Scale

ซึ่งแขนกลของเราเป็นลักษณะ 5 แกน (5-axis) โดยเขียน link coordinate และตารางค่าพารามิเตอร์ได้ดังนี้

รูปที่ 2.1 Link - Coordinate

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 Kinematic Parameters ของแขนกล

AXIS	θ	d	a	α	Home
1	θ_1	d_1	0	$-\pi/2$	0
2	θ_2	0	a_2	0	0
3	θ_3	0	a_3	0	0
4	θ_4	0	a_4	$-\pi/2$	$-\pi/2$
5	θ_5	d_5	0	0	0

โดยสมการการเคลื่อนที่ของแขนกล (Arm Equation) เขียนได้จาก link coordinate transformation

$$T_{k-1}^k \equiv \begin{bmatrix} c\theta_k & -c\alpha_k s\theta_k & s\alpha_k s\theta_k & a_k c\theta_k \\ s\theta_k & c\alpha_k c\theta_k & -s\alpha_k c\theta_k & a_k s\theta_k \\ 0 & s\alpha_k & c\alpha_k & d_k \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

ดังนั้นเมื่อแทนค่าพารามิเตอร์ต่างๆ ดังตารางข้างต้น จะได้สมการเคลื่อนที่ของแขนกลดังนี้

$$\left[\begin{array}{ccc|c} C_1 C_{234} C_5 + S_1 S_5 & -C_1 C_{234} S_5 + S_1 C_5 & -C_1 S_{234} & C_1 (a_2 C_2 + a_3 C_{23} + a_4 C_{234} - d_5 S_{234}) \\ S_1 C_{234} C_5 - C_1 S_5 & -S_1 C_{234} S_5 - C_1 C_5 & -S_1 S_{234} & S_1 (a_2 C_2 + a_3 C_{23} + a_4 C_{234} - d_5 S_{234}) \\ -S_{234} C_5 & S_{234} S_5 & -C_{234} & d_1 - a_2 S_2 - a_3 S_{23} - a_4 S_{234} - d_5 C_{234} \\ \hline 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right]$$

1.3 Inverse Kinematic

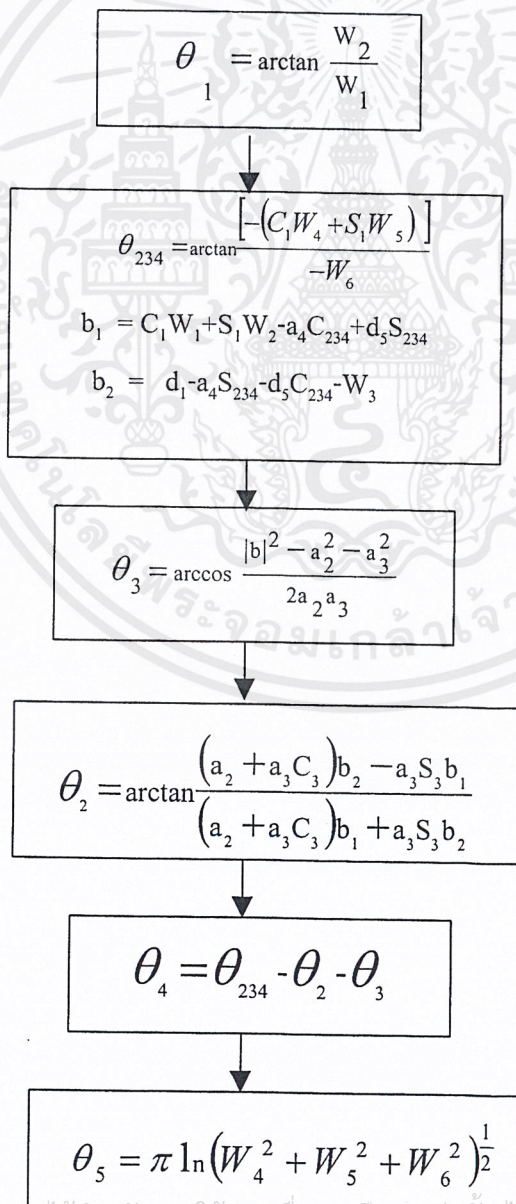
เป็นทฤษฎีที่มีความสำคัญที่สุด เนื่องจากจะนำทฤษฎีนี้มาประยุกต์ในการเขียนโปรแกรมควบคุมแขนกล Inverse Kinematics เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ของ Robot เช่นกัน แต่คราวนี้จะกำหนดจุดที่ต้องการที่จะให้ปลายแขนเคลื่อนที่ไปแล้วใช้หลักการจากทฤษฎีนี้ในการหาขบวนการให้แขนเคลื่อนที่ไปยังจุดที่กำหนด (ก็คือหาว่าแต่ละข้อต้องหมุนไปเป็นมุม

เท่าใดนั่นเอง) เราจะกำหนดเวกเตอร์ w (Tool – Configuration Vector) เพื่อใช้ในการกำหนดตำแหน่งเป้าหมายสุดท้ายของแขนกล ซึ่งเวกเตอร์ w เขียนได้ดังนี้

$$W = \begin{bmatrix} W_1 \\ \dots\dots\dots \\ W_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} p \\ \dots\dots\dots \\ \exp(q_n/\pi)r^3 \end{bmatrix}$$

หรือ $W = [p_1, p_2, p_3, 0, 0 - \exp(q_4/\pi)]^T$

จากทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น Inverse Kinematic ของแขนกล 5 แขนนี้สามารถเขียนเป็น Flow Chart ได้ดังนี้

1.4 Robot Visions

เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับเซนเซอร์ (กล้องวิดีโอ) หรือ การจับภาพโดยใช้เซนเซอร์ของ
แขนกล ซึ่งจะออกมาในรูปแบบของ อิมเมจ (image) เราจะนำอิมเมจที่ได้มาเขียนในรูปแบบของ Chain code
หรือ Run-length code เพื่อสื่อสารกับไมโครคอนโทรลเลอร์ต่อไป

```
00000000000000000000000000000000
00011111110000000111111100000000
00011111111111111111111100000000
0001111111111111111111111000000000
```

1 – สีดำ (วัตถุ)

0 – สีขาว (พื้น)

รูปที่ 2.2 ตัวอย่างอิมเมจที่กล้องสแกนได้

2.2 หลักการและทฤษฎีของมอเตอร์ดีซี

มอเตอร์ คือ อุปกรณ์ซึ่งทำหน้าที่เปลี่ยนพลังงานไฟฟ้าเป็นพลังงานกล และมอเตอร์ซึ่งขับเคลื่อนด้วยกระแสไฟฟ้าดีซีนี้เรียกว่า มอเตอร์ดีซี และที่ขับเคลื่อนด้วยกระแสไฟเอซีเรียกว่า มอเตอร์เอซี นอกจากนี้ยังมีมอเตอร์ขนาดเล็กซึ่งอาจขับเคลื่อนได้ทั้งกระแสไฟดีซีหรือเอซี ทิศทางการหมุนของมอเตอร์ดีซี จะตรงข้ามกับกรณีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าดีซี โดยสิ้นเชิง แต่สำหรับโครงสร้างแล้วจะเหมือนกันทุกประการจึงสามารถนำเครื่องกำเนิดไฟฟ้าดีซีมาใช้ทำหน้าที่ของมอเตอร์ดีซีได้

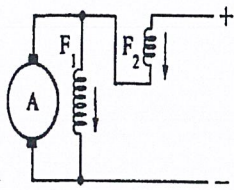
2.2.1 ชนิดของมอเตอร์ดีซีแบ่งตามลักษณะการกระตุ้น

การแบ่งชนิดของมอเตอร์ดีซีตามลักษณะการกระตุ้นจะเหมือนกับกรณีของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าดีซี โดยแบ่งออกเป็น 2 ชนิดดังนี้

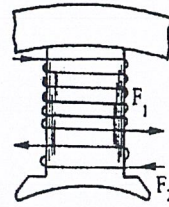
1. มอเตอร์ดีซีแบบกระตุ้นแยก
2. มอเตอร์ดีซีแบบกระตุ้นตัวเอง
 - มอเตอร์ดีซีแบบชัณฑ์
 - มอเตอร์ดีซีแบบซีรี
 - มอเตอร์ดีซีแบบคอมปาวด์

มอเตอร์ดีซีแบบกระตุ้นแยกนั้น กระแสที่ป้อนให้ชุดขดลวดสนามและขดลวดอาร์มจะมาจากแหล่งจ่ายไฟดีซีซึ่งแยกชุดกัน ส่วนแบบกระตุ้นตัวเองนั้นจะมาจากแหล่งจ่ายจ่ายไฟดีซีชุดเดียวกัน กรณีที่ต้องการปรับความเร็วรอบของมอเตอร์ดีซี โดยการปรับระดับแรงดันที่ป้อนให้กับมอเตอร์ จะใช้มอเตอร์ดีซีแบบกระตุ้นแยกเป็นกรณีพิเศษเท่านั้น แต่โดยทั่วไปจะใช้แบบกระตุ้นตัวเองเป็นส่วนมาก สำหรับลักษณะการต่อวงจรของมอเตอร์ดีซีแบบซีรี แบบชัณฑ์ และแบบคอมปาวด์นั้น จะเหมือนกับกรณีของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าดีซี

อนึ่งสำหรับการต่อวงจรภายในเครื่องกำเนิดไฟฟ้าดีซีแบบคอมปาวด์นั้นจะมี 2 ลักษณะด้วยกันคือ ต่อในลักษณะที่ให้แอมแปร์เทอร่าจากขดลวดสนามแบบชัณฑ์เสริมหรือหักล้างกับขดลวดสนามแบบซีรี มอเตอร์ซึ่งต่อในลักษณะแรกนี้เรียกว่า มอเตอร์คอมปาวด์แบบควมูเลทีฟ และแบบหลังเรียกว่าแบบดิฟเฟอเรนเชียล ซึ่งแสดงได้ดังรูปที่ 2.3 และรูปที่ 2.4 ตามลำดับ

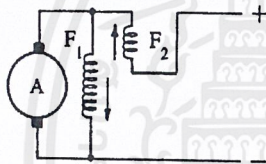
(ก)

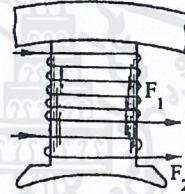
(ข)

รูปที่ 2.3 มอเตอร์คอมปาวด์แบบคิวมูเลทีฟ

รูปที่ 2.3 (ก) และ (ข) แสดงทิศทางของ MMF จากขดลวดสนามแบบชั้นดีและขดลวดสนามแบบซีรีส์ของมอเตอร์คอมปาวด์แบบคิวมูเลทีฟ ส่วนรูปที่ 2.4 (ก) และ (ข) แสดงทิศทางของกรณีคิฟเฟอเรนเชียล

(ก)

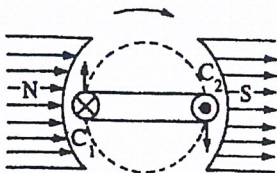

(ข)

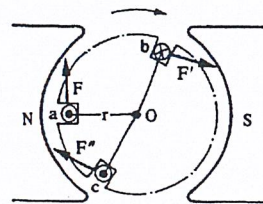
รูปที่ 2.4 มอเตอร์คอมปาวด์แบบคิฟเฟอเรนเชียล

2.2.2 แรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับ

เมื่อมอเตอร์ดีซีหมุน ลวดตัวนำแต่ละเส้นซึ่งมีกระแสไหลผ่านจะตัดกับเส้นแรงแม่เหล็กจากขั้วแม่เหล็กใหญ่ ทำให้เกิดแรงเคลื่อนไฟฟ้าขึ้นมาจำนวนหนึ่งในทิศทางที่สวนกับทิศทางของกระแสที่ป้อนให้กับมอเตอร์ ลองพิจารณาทิศทางของแรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับดังรูปที่ 2.5

(ก) ทิศทางแรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับของอามาเจอร์

(ข) ทิศทางกระแสของอามาเจอร์

รูปที่ 2.5 ทิศทางของแรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติให้เส้นแรงแม่เหล็กจากขั้วแม่เหล็กใหญ่ และการหมุนของขดลวดมีทิศทาง ดังแสดงในรูปที่ 2.5 (ก) ขณะนี้แรงเคลื่อนไฟฟ้าที่ผลิตขึ้นในขดลวดตัวนำ C_1 และ C_2 จะมีทิศพุ่งเข้า (×) และพุ่งออก (•) ตามลำดับ แต่การที่ลวดตัวนำจะยังคงหมุนในทิศทางตามเข็มนาฬิกาได้นั้น จากกฎมือซ้าย กระแสที่ไหลในเส้นลวดตัวนำ C_1 และ C_2 จะต้องมีทิศทางดังแสดงในรูปที่ 2.5 (ข) เท่านั้น นั่นคือมีทิศทางของกระแสที่ตรงข้ามกับแรงเคลื่อนไฟฟ้าในรูปที่ 2.5 (ก) แรงเคลื่อนไฟฟ้าที่ผลิตขึ้นในรูปที่ 2.5 (ก) สำหรับกรณีมอเตอร์เท่านั้นที่เรียกว่า แรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับเกิดจากการที่ ลวดตัวนำหมุนตัดผ่านเส้นแรงแม่เหล็กจากขั้วแม่เหล็กใหญ่ ในทำนองเดียวกับกรณีของเครื่อง กำเนิดไฟฟ้าดีซี จึงมีสมการเหมือนกับกรณีค่าแรงเคลื่อนไฟฟ้าที่ผลิตขึ้นได้ในเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ดังนี้

$$E_b = p\Phi \times \frac{n}{60} \times \frac{Z_c}{a} \quad (2-2-1)$$

จากสมการที่ (2-2-1) เนื่องจากแรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับแปรผันโดยตรงกับจำนวนรอบหมุนของมอเตอร์ ดังนั้นในกรณีที่มอเตอร์ยังไม่เริ่มหมุน ($n = 0$) แรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับจะมีค่าเท่ากับศูนย์ด้วย กำหนดมอเตอร์ดีซีขนาด 4 kW 200 V ความต้านทานภายในของอาร์มาเจอร์ 0.5 Ω ถ้าป้อนไฟดีซีจากแหล่งจ่ายขนาด 200 V ให้กับมอเตอร์ในสภาพที่หยุดหมุน จะเห็นว่ากระแสจะไหลในขดอาร์มาเจอร์ทันทีถึง 400 A (200/0.5) แต่เนื่องจากกระแสที่ไหลในขดอาร์มาเจอร์ แม้ที่ตำแหน่งไหลเต็มที่จะมีขนาดน้อยกว่านี้มากประมาณ 25 A เป็นอย่างสูง การที่กระแสซึ่งไหลในขดอาร์มาเจอร์ขณะที่มอเตอร์หมุนด้วยขนาดของกระแสเพียง 25 A ได้นั้น เนื่องจากแรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับทิศที่เกิดขึ้นนี้พยายามต้านการจ่ายกระแสจากแหล่งจ่ายจ่ายไฟดีซี

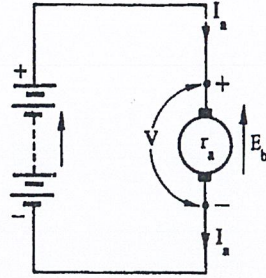
2.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับและกระแส

เมื่อกำหนดให้ V คือ แรงดันจากแหล่งจ่ายไฟดีซี ระหว่างคู่แปรงถ่าน

E_b คือ แรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับ

r_a คือ ความต้านทานภายในทั้งหมดในวงจรของอาร์มาเจอร์

I_a คือ กระแสอาร์มาเจอร์

รูปที่ 2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างกระแสและแรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับในวงจรมอเตอร์

จากรูปที่ 2.6 จะได้ว่า

$$I_a = \frac{V - E_b}{r_a} \quad (2-2-2)$$

หรือ

$$V = E_b + I_a r_a \quad (2-2-3)$$

กรณีที่มอเตอร์ทำงานที่โหลดเต็มที่แรงดันตกคร่อม $I_a r_a$ จะมีค่าประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ ของ V ขณะที่มอเตอร์หยุดหมุน เนื่องจาก $E_b = 0$ จะได้

$$E_b = \frac{V}{10} \quad (2-2-4)$$

โดยที่ I_s คือ กระแสตอนเริ่มเดินเครื่องมีหน่วยเป็นแอมแปร์ (A)

จากสมการที่ (2-2-2) และ (2-2-4) สามารถอธิบายได้ว่า ขณะที่มอเตอร์ยังไม่เริ่มหมุน เมื่อป้อนไฟดีซีจะมีกระแส $I_s = V/r_a$ จำนวนมากไหลในขดอาร์มาเจอร์ มอเตอร์จะหยุดหมุนด้วยความเร็วรอบสูงในทันที ทำให้ E_b มีค่าสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว กระแสในอาร์มาเจอร์จะมีค่าลดลงเรื่อยๆ จนมีค่าคงที่ในที่สุด

2.2.4 สมการเอาต์พุตของอาร์มาเจอร์

จากสมการที่ (2-2-3) ได้ว่า

$$V = E_b + I_a r_a \quad (V)$$

หรือ $E_b = V - I_a r_a \quad (V)$

เมื่อคูณ I_a ตลอดจะได้

$$VI_a = E_b I_a + I_a^2 r_a \quad (W)$$

หรือ $E_b I_a = VI_a + I_a^2 r_a \quad (W)$

โดยที่ VI_a คือ กำลังไฟฟ้าทางด้านอินพุตที่ป้อนให้กับอาร์มาเจอร์

$I_a^2 r_a$ คือ การสูญเสียจากลวดตัวนำในอาร์มาเจอร์

เมื่อหัก $I_a^2 r_a$ ออกจาก VI_a จะเหลือ $E_b I_a$ ซึ่งเป็นกำลังไฟฟ้าส่วนที่เปลี่ยนไปเป็นกำลังกลภายในอาร์มาเจอร์ กำหนดให้เป็น P_{ar} ดังนั้นจะได้

$$P_{ar} = E_b I_a \quad (2-2-5)$$

กำลังกล (P_{ar}) บางส่วนจะสูญเสียไปในรูปของการสูญเสียทางกล และการสูญเสียในแกนเหล็กจึงไม่สามารถปรากฏออกมาให้เห็นได้หมด จากสมการที่ (2-2-1)

$$E_b = \frac{p}{a} \times \frac{n}{60} \times Z_c \times \Phi \quad (V)$$

เนื่องจากมอเตอร์ซึ่งสร้างสำเร็จรูป นอกจาก n และ Φ แล้วค่าอื่นๆ คือ p/a , Z_c มีค่าคงที่หมด จึงสามารถเขียนสมการใหม่ได้ดังนี้

$$E_b = K n \Phi \quad (2-2-6)$$

โดยที่ $K = \frac{p}{a} \times \frac{Z_c}{60}$

เมื่อคูณ I_a ตลอดจะได้

$$E_b I_a = K_n \Phi I_a = P_{ar}$$

(2-2-7)

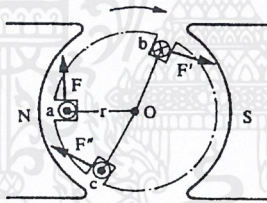
2.2.5 ทอร์ก(Torque)

รูปที่ 2.7 แสดงแรงที่กระทำบนลวดตัวนำ (a) ซึ่งห่างจากจุดศูนย์กลาง (O) เป็นระยะ r (หน่วยเป็นเมตร) ในทิศทางสัมผัสกับเส้นรอบวงของแกนเหล็กอาร์มาเจอร์ ที่ตำแหน่งนี้กำหนดให้ มีค่าเป็น F นิวตัน ดังนั้นแรงที่กระทำบนลวดตัวนำนี้จะมีโมเมนต์เท่ากับ $F \times r$ ซึ่งจะพยายามขับเคลื่อนแกนเหล็กอาร์มาเจอร์ให้หมุนเคลื่อนที่ไป แต่เนื่องจากในแกนเหล็กอาร์มาเจอร์มีสล๊อตเป็นจำนวนมาก แต่ละสล๊อตก็มีลวดตัวนำจำนวนมากเช่นกัน ดังนั้นแรงที่กระทำบนลวดตัวนำทั้งหมด จะมีโมเมนต์ซึ่งพยายามขับเคลื่อนแกนเหล็กให้หมุนไปในทิศทางเดียวกัน เมื่อรวมโมเมนต์ย่อยทั้งหมดนี้เข้าด้วยกัน จะได้ผลรวมของโมเมนต์ ดังนี้

$$T_a = (Fr + F'r + F'' + \dots)$$

โดยที่ T_a คือ ทอร์กที่เกิดขึ้นมีหน่วยเป็น m-N

ดังนั้นทอร์ก คือ ผลรวมของโมเมนต์ของแรงที่กระทำต่อลวดตัวนำรอบจุดศูนย์กลาง

รูปที่ 2.7 โมเมนต์ซึ่งลวดตัวนำอาร์มาเจอร์กระทำรอบจุดศูนย์กลาง

2.2.6 สมการของทอร์ก (Torque Equation)

จากรูปที่ 2.7 กำลังกล P_a ของลวดตัวนำ (a) ที่เกิดขึ้นจะเท่ากับผลคูณแรงระหว่าง (F) มีหน่วยเป็นนิวตันกับระยะทาง $(2\pi r)(n/60)$ มีหน่วยเป็นเมตร ซึ่งเป็นระยะทางที่ลวดตัวนำ (a) เคลื่อนที่ไปในแนวแรงในช่วงเวลา 1 วินาที ดังนั้นจะได้

$$\begin{aligned} P_a &= 2\pi r \times \frac{n}{60} \times F \\ &= 2\pi \times \frac{n}{60} \times Fr \quad (W) \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่เนื่องจาก $2\pi n/60 = \omega$ ซึ่งเป็นความเร็วเชิงมุม (rad/sec) และ Fr คือ โมเมนต์ของแรง (F) รอบจุดศูนย์กลาง (O) จะได้

$$P_a = \omega Fr \quad (W)$$

ดังนั้นผลรวมของกำลังกลที่เกิดขึ้น (P_{ar}) ของลวดตัวนำทั้งหมดจะมีค่าดังสมการคือ

$$\begin{aligned} P_{ar} &= P_a + P_b + P_c + \dots \\ &= (\omega \times Fr) + (\omega \times F'r) + (\omega \times F''r) + \dots \\ &= \omega (Fr + F'r + F''r + \dots) \end{aligned}$$

ดังนั้น

$$P_{ar} = \omega T_a \quad (W)$$

และจากสมการที่ (2-2-7) ได้ว่า

$$Kn\Phi I_a = P_{ar}$$

ดังนั้น

$$Kn\Phi I_a = \omega T_a$$

เมื่อแทนค่า K และ ω ($K = \frac{p}{a} \times \frac{Z_c}{60}$, $\omega = 2\pi \frac{n}{60}$)

$$n \frac{p}{a} \times \frac{Z_c}{60} \times \Phi I_a = 2\pi \left(\frac{n}{60}\right) I_a$$

$$T_a = \frac{1}{2\pi} \times \frac{p}{a} \times Z_c \times \Phi \times I_a \quad (m-n)$$

(2-2-8)

$$= K' \Phi I_a = (m-n)$$

$$K' = \frac{1}{2\pi} \times \frac{p}{a} Z_c$$

นั่นคือ ทอร์กของมอเตอร์ดีซีจะแปรผันโดยตรงกับผลคูณระหว่างจำนวนเส้นแรงแม่เหล็ก กับกระแสอาร์มาเจอร์ ไม่เพียงแต่มอเตอร์ดีซีเท่านั้น ความสัมพันธ์นี้ยังสามารถใช้ได้กับมอเตอร์เอซีด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.7 สมการของความเร็วย้อน

จากสมการที่ (2-2-3) และ (2-2-7) จะได้

$$E_b = V - I_a r_a$$

และ $E_b = K\Phi n$

$$\therefore n = \frac{E_b}{K\Phi} = \frac{V - I_a r_a}{K\Phi}$$

$$n \approx \frac{V}{K\Phi} \quad (\text{rpm}) \quad (2-2-9)$$

$I_a r_a$ ในสมการนี้ประมาณว่ามีค่าน้อยมาก ซึ่งควรใช้เฉพาะกรณีที่มี I_a หรือกระแสไหลดไม่มากเท่านั้น จะเห็นว่าความเร็วย้อนแปรผันโดยตรงกับแรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับ และแปรผกผันกับจำนวนเส้นแรงแม่เหล็ก

2.2.8 ความสามารถในการปรับกระแสได้เองตามขนาดของโหลด

เมื่อป้อนแรงดัน V คงที่ให้กับมอเตอร์แบบซีรี และให้ทำงานที่โหลดต่างๆ มอเตอร์จะหมุนที่ความเร็วย้อน (n) ค่าหนึ่ง และจะดึงกระแสจากแหล่งจ่ายไฟดีซีด้วยค่า I_a ค่าหนึ่งเนื่องจากกำลังที่ด้านเอาต์พุตของมอเตอร์ในขณะนี้มีน้อย $V I_a$ จึงมีค่าน้อยด้วย นั่นคือกระแส I_a ที่แหล่งจ่ายไฟดีซีจ่ายออกจะต้องมีค่าต่ำด้วย เมื่อให้มอเตอร์ทำงานที่โหลดมากๆ $V I_a$ จะต้องมีค่ามากขึ้น สำหรับกรณีที่แรงดันของแหล่งจ่ายมีค่าคงที่ I_a จำเป็นต้องมีค่ามากขึ้นด้วย นั่นคือเมื่อโหลดน้อยมอเตอร์จะดึงกระแสจากแหล่งจ่ายไฟดีซีน้อย และเมื่อโหลดมากจะดึงกระแสมากขึ้น โดยอัตโนมัติ

2.2.9 ความสามารถในการเร่งหรือหน่วงความเร็วย้อน

ลองพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโหลดทอร์กซึ่งเป็นทอร์กที่โหลดต้องการ กับมอเตอร์ทอร์กซึ่งเป็นทอร์กที่มอเตอร์จ่ายให้กับโหลด เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นจะยกตัวอย่างมอเตอร์ดีซีแบบชนิดในการอธิบาย การหมุนของมอเตอร์ในขณะที่มีโหลดทางกลนั้น จะเท่ากับการใส่แรงเบรกกระทำต่อแกนของอาร์มาเจอร์ เมื่อโหลดทอร์กสูงขึ้น ก็เท่ากับแรงเบรกที่กระทำต่อแกนอาร์มาเจอร์มีค่ามากขึ้น นั่นคือขณะที่มอเตอร์กำลังหมุนภายใต้โหลดค่าหนึ่งด้วยเสถียรภาพที่ดี ถ้าให้โหลดทอร์กมีค่าสูงขึ้น หรือแรงเบรกที่กระทำมีค่ามากขึ้น จะทำให้เกิดความหน่วงขึ้น ความเร็วย้อน n จะมีค่าลดลง สำหรับกรณีของมอเตอร์แบบชนิดตราบไคที่แรงดันระหว่างขั้วมีค่าคงที่อาจถือได้ว่า Φ มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าไม่เปลี่ยนแปลง (แต่ในทางปฏิบัติเนื่องจากอาร์มาเจอร์รีแอกชันทำให้ Φ มีค่าเปลี่ยนแปลงไปบ้าง) ดังนั้นถ้าความเร็วรอบน้อยลงแรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับ (E_b) จะมีค่าต่ำลง แต่เนื่องจาก $I_a = (V - E_b)/r_a$ และทอร์ค (T) = $K'\Phi I_a$ มอเตอร์ทอร์คจะมีค่าเพิ่มขึ้น ดังนั้นความเร็วรอบจะลดลงเรื่อยๆ จนกระทั่งทำให้ทอร์ค T เท่ากับ โหลดทอร์คพอดี จากนั้นมอเตอร์จะเริ่มทำงานที่ตำแหน่งใหม่นี้

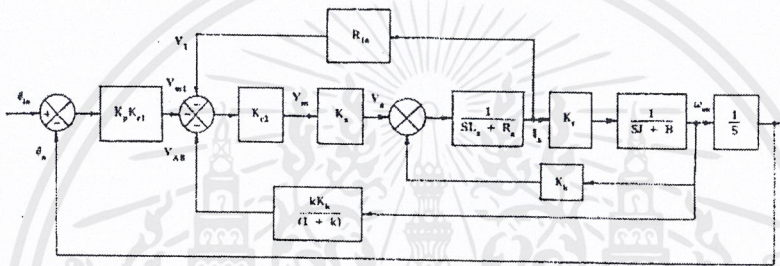
ในทางตรงกันข้ามถ้าโหลดทอร์คมีค่าน้อยกว่ามอเตอร์ทอร์ค แรงที่หมุนแกนอาร์มาเจอร์จะมากกว่าแรงเบรก ทำให้เกิดความเร่งขึ้นและความเร็วรอบจะเพิ่มขึ้น เมื่อความเร็วรอบเพิ่มขึ้นแรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับจะมีค่าเพิ่มขึ้น กระแส (I_a) = $(V - E_b)/r_a$ จะมีค่าน้อยลง ทอร์ค (T) = $K'\Phi I_a$ จะมีค่าลดลง ความเร่งจะน้อยลงจนเป็น 0 เมื่อทอร์คจากมอเตอร์มีค่าเท่ากับ โหลดทอร์คพอดีจากนั้นมอเตอร์จะเริ่มทำงานที่ตำแหน่งใหม่นี้ ในการเริ่มเดินมอเตอร์จากสภาพที่หยุดนิ่ง จนกระทั่งหมุนนั้น แรงเคลื่อนไฟฟ้ากลับ (E_b) จะค่อยๆ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จาก $E_b = 0$ ในช่วงแรกสุดนั้นเนื่องจากมีกระแสสูงมาก ทอร์คจากมอเตอร์จะมีค่าสูงกว่าโหลดทอร์คมาก จึงทำให้เกิดความเร่งสูงมาก ความเร็วรอบจะสูงขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งโหลดทอร์คเท่ากับมอเตอร์ทอร์คและความเร็วรอบจะคงที่ โหลดทอร์คจะเปลี่ยนแปลงตามความเร็วรอบ หรือมีค่าคงที่เมื่อความเร็วรอบเปลี่ยนไปหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของโหลด ตัวอย่างเช่น พัดลมนั้นยิ่งหมุนที่ความเร็วรอบสูงขึ้น โหลดทอร์คหรือทอร์คที่โหลดต้องการจะยิ่งมีค่ามากขึ้น ในขณะที่เครื่องกลึงไม่ว่าความเร็วรอบจะเปลี่ยนไปอย่างไรก็ตาม โหลดจะต้องการทอร์คเกือบคงที่โดยตลอด

2.3 ระบบเซอร์โวและวงจรถับมือเตอร์

2.3.1 ระบบคอนโทรล

ระบบคอนโทรล คือ ระบบที่อาศัยพื้นฐานการป้อนกลับเพื่อควบคุมให้ได้ผลตอบสนองของระบบเป็นไปตามที่เราต้องการ

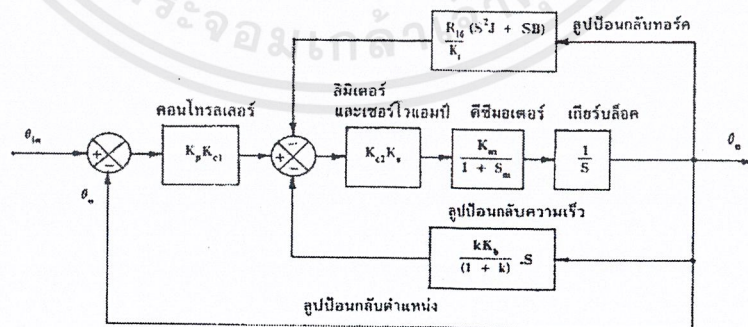
พื้นฐานในการวิเคราะห์ระบบคอนโทรลกระทำได้โดยอาศัยหลักทฤษฎีระบบลิเนียร์ โดยกำหนดถึงความสัมพันธ์ของอินพุต - เอาพุต ของส่วนประกอบของระบบ ดังนั้นส่วนประกอบของระบบหรือกระบวนการที่เราจะทำการคอนโทรลสามารถแสดงได้ด้วยบล็อกไดอะแกรม ดังแสดงในรูปที่ 2.8

รูปที่ 2.8 กระบวนการที่เราจะคอนโทรล

ระบบคอนโทรลแบ่งออกได้เป็น 2 แบบคือ

ก. ระบบคอนโทรลแบบลูปเปิด คือ ระบบที่มีตัวคอนโทรลเลอร์เป็นตัวควบคุมเพื่อให้ได้ผลตอบสนองตามที่เราต้องการ ระบบแบบนี้ไม่มีการป้อนกลับแสดงดังในรูปที่ 2.9

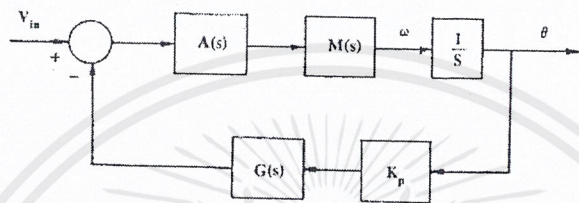

รูปที่ 2.9 ตัวอย่างระบบคอนโทรลแบบลูปเปิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. ระบบคอนโทรลแบบลูปปิดหรือแบบมีการป้อนกลับ คือ ระบบที่มีการป้อนกลับเอาเอาต์พุทของระบบกลับไปเปรียบเทียบกับอินพุทของระบบจะได้เป็นความแตกต่างหรือเออร์เรอร์ป้อนไปให้ตัวคอนโทรลเลอร์เพื่อไปคอนโทรลระบบหรือกระบวนการให้ได้ผลตอบสนองตามที่เราต้องการ ระบบคอนโทรลป้อนกลับแบบลูปปิดแสดงได้ดังในรูปที่ 2.10

การวิเคราะห์และออกแบบระบบคอนโทรลจะอยู่บนพื้นฐานในแนวความคิดของการป้อนกลับ

รูปที่ 2.10 ระบบคอนโทรลป้อนกลับแบบลูปปิด

2.3.2 ระบบเซอร์โว

ระบบการคอนโทรลเครื่องจักรกลที่มีการทำงานเป็นไดนามิกหมายถึงระบบคอนโทรลที่มีตัวแปรอินพุท $r(t)$ เปลี่ยนแปลงไปตามเวลา ดังนั้นตามหลักการของระบบคอนโทรลที่มีการป้อนกลับแบบลูปปิดแล้ว การทำงานของระบบเซอร์โวตัวแปรเอาต์พุทของระบบจะติดตามการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอินพุทไปในเวลาเดียวกัน ซึ่งเราอาจเรียกระบบดังกล่าวได้อย่างหนึ่งว่าเป็นระบบแทรคกิ้งคอนโทรล (tracking control system) หรือระบบโฟลโลอิงคอนโทรล (following control system)

1. ระบบการคอนโทรลตำแหน่งเพลลาของมอเตอร์, เมื่อ $r(t) = \theta(t)$
2. ระบบการคอนโทรลความเร็วของเพลลามอเตอร์, เมื่อ $r(t) = \frac{d\theta(t)}{dt} = \omega(t)$
3. ระบบการคอนโทรลอัตราเร่งของเพลลามอเตอร์, เมื่อ $r(t) = \frac{d\omega(t)}{dt} = \alpha(t)$
4. ระบบการคอนโทรลแรงบิดของเพลลามอเตอร์, เมื่อ $r(t) = J \frac{d\omega}{dt} = T(t)$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

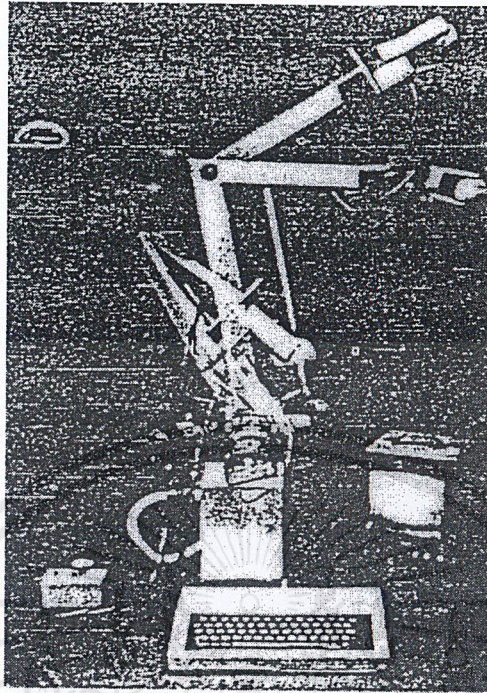
ระบบเซอร์โวที่ใช้งานทั่วๆ ไปจะประกอบด้วยการคอนโทรลหลายๆ อย่างในระบบเดียวกันคือ ในระบบจะมีทั้งการคอนโทรลตำแหน่งมุม ความเร็ว อัตราเร่งและแรงบิด ไปพร้อมๆ กัน

2.3.3 ระบบคอนโทรลมอเตอร์

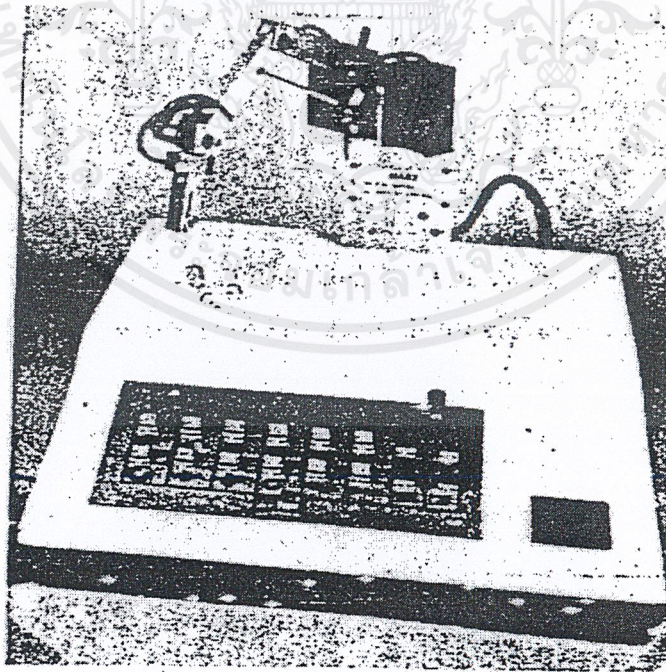
ในปัจจุบันการคอนโทรลดีซีมอเตอร์จะพบได้ในงานอุตสาหกรรมส่วนมากเนื่องจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางไมโครอิเล็กทรอนิกส์และไมโครโปรเซสเซอร์ ดังนั้นการออกแบบระบบคอนโทรลดีซีมอเตอร์และการวิเคราะห์จึงเป็นเทคนิคใหม่ที่สำคัญและน่าสนใจ

ระบบการคอนโทรลแบบดั้งเดิม พลังจักรกลที่สำคัญในระบบมักได้แก่ พววมอเตอร์ไฟฟ้าต่างๆ ไฮดรอลิกแอกชูเอเตอร์และพวกเบรกกลัชเป็นต้น แต่ด้วยความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสร้างแม่เหล็กถาวรให้มีคุณภาพสูง ทำให้ดีซีมอเตอร์กลายเป็นพลังจักรกลที่สำคัญในระบบคอนโทรลเกือบทุกชนิดในปัจจุบัน และในเวลาเดียวกันบวกกับความก้าวหน้าของไมโครโปรเซสเซอร์ได้สร้างการประยุกต์งานใหม่ๆ ขึ้นทำให้ดีซีมอเตอร์และสเตปมอเตอร์ได้รับความนิยมในงานอุตสาหกรรมปัจจุบันอย่างกว้างขวาง

ดีซีมอเตอร์เป็นอนาลอกแอกชูเอเตอร์ที่ไม่มีตำแหน่งยูกที่แน่นอนเหมือนสเตปมอเตอร์ ดังนั้นระบบคอนโทรลดีซีมอเตอร์โดยทั่วไปมักเป็นระบบแบบลูปปิด ในระบบแบบลูปปิดตำแหน่งเอาต์พุทหรือความเร็วเอาต์พุทจะถูกป้อนกลับไปเปรียบเทียบกับอินพุทอ้างอิงเพื่อให้ได้คุณสมบัติการทำงานที่ต้องการ ในรูปที่ 2.11 ตัวอย่างระบบการคอนโทรลดีซีมอเตอร์ที่ประยุกต์ใช้กับแขนหุ่นยนต์โดยมีดีซีเซอร์โวมอเตอร์ในแต่ละข้อต่อเพื่อให้ได้อัตราส่วนของแรงบิดต่อแรงเฉื่อยสูง สามารถกำหนดตำแหน่งได้อย่างสมบูรณ์ และสามารถวัดแรงบิดขับเคลื่อน เพื่อป้อนกลับไปเป็นระบบแบบลูปปิด และในรูปที่ 2.12 เป็นหุ่นยนต์อีกแบบหนึ่งสำหรับใช้งานวิจัยและอุตสาหกรรมขนาดเบาโดยใช้ดีซีมอเตอร์เป็นตัวขับเคลื่อนในแต่ละข้อต่อทำให้กำหนดตำแหน่งได้อย่างสมบูรณ์สามารถโปรแกรมใช้งานต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง มีความแข็งแรงและสามารถจับยึดสิ่งต่างๆ ได้อย่างคล่องตัว

รูปที่ 2.11 ตัวอย่างแขนหุ่นยนต์ที่มีดีซีเซอร์โวมอเตอร์เป็นตัวขับเคลื่อนในแต่ละข้อต่อและโปรแกรมได้ด้วยไมโครโปรเซสเซอร์

รูปที่ 2.12 หุ่นยนต์สำหรับใช้ในงานวิจัยและอุตสาหกรรมขนาดเบา

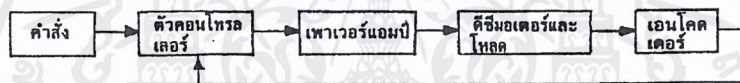
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.4 พื้นฐานของระบบคอนโทรลดีซีมอเตอร์

ส่วนประกอบพื้นฐานของระบบคอนโทรลดีซีมอเตอร์แสดงได้ในบล็อกไดอะแกรมของรูปที่ 2.13 ซึ่งประกอบด้วยบล็อกที่สำคัญ 4 บล็อกคือ :

- (1) ตัวคอนโทรลเลอร์
- (2) วงจรไดรเวอร์หรือเพาเวอร์แอมพลิไฟ
- (3) ฟีดแบ็คทรานสดิวเซอร์หรือเอนโคเดอร์
- (4) ดีซีมอเตอร์และโหลด

ตัวคอนโทรลเลอร์ เป็นส่วนของระบบที่ทำให้เกิดสัญญาณคอนโทรล ไปบังคับดีซีมอเตอร์และโหลด คอนโทรลเลอร์ที่ให้สัญญาณคอนโทรลเป็นสัญญาณอนาลอกเราเรียกว่าอนาลอกคอนโทรลเลอร์ ส่วนคอนโทรลเลอร์ที่ให้สัญญาณคอนโทรลเป็นสัญญาณดิจิตอลเราเรียกว่าดิจิตอลคอนโทรลเลอร์

รูปที่ 2.13 ระบบการคอนโทรลดีซีมอเตอร์แบบพื้นฐาน

วงจรไดรเวอร์ เป็นส่วนประกอบของระบบที่อยู่ระหว่างตัวคอนโทรลเลอร์กับดีซีมอเตอร์และโหลดมีหน้าที่ปรับรูปและขยายสัญญาณให้เหมาะสมก่อนที่จะป้อนเข้าไปขับดีซีมอเตอร์และโหลด วงจรไดรเวอร์ส่วนใหญ่ได้แก่เพาเวอร์แอมพลิไฟซึ่งอาจแบ่งย่อยออกเป็นลิเนียร์เพาเวอร์แอมพลิไฟและพัลส์วิดท์โมดูเลชันแอมพลิไฟ

ฟีดแบ็คทรานสดิวเซอร์หรือเอนโคเดอร์ เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่ใช้รับรู้หรือดีเท็คสัญญาณเอาต์พุตที่ต้องการ โดยไม่มีผลของการโหลดดิ่ง (loading) สัญญาณที่ดีเท็คได้นี้จะป้อนกลับไปเปรียบเทียบกับสัญญาณอ้างอิงทำให้ได้สัญญาณเออร์เรอร์ ฟีดแบ็คทรานสดิวเซอร์แบ่งออกได้เป็น 2 แบบคือ อนาลอกทรานสดิวเซอร์ คือสิ่งประดิษฐ์ใช้เปลี่ยนพลังงานรูปหนึ่งให้เป็นสัญญาณอนาลอกได้แก่พวกทาโคเจนเนอเรเตอร์ โปเทนทิโอมิเตอร์และซิงโครเป็นต้น ส่วนฟีดแบ็คทรานสดิวเซอร์อีกแบบหนึ่งคือ ดิจิตอลทรานสดิวเซอร์ เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่ใช้เปลี่ยนพลังงานรูปหนึ่งให้เป็นสัญญาณดิจิตอล ได้แก่พวกอินครีเมนทอลเอนโคเดอร์รีโซลเวอร์ แมกนิติกฟิสิกส์ เป็นต้น

ดีซีมอเตอร์และโหลด คือระบบที่ถูกคอนโทรลหรือส่วนที่ออกแรงทำงานซึ่งจะเป็นเครื่องจักรกล (ดีซีมอเตอร์) หรืออะไรก็ตามที่ให้ตัวแปร ดีซีมอเตอร์ในที่นี้เป็นแบบแม่เหล็กถาวรที่มีคุณสมบัติการทำงานสูง มีอาร์มาเจอร์อินดักเต้นซ์และแรงเฉื่อยของโรเตอร์ต่ำ

2.3.5 ระบบคอนโทรลตำแหน่งการเคลื่อนที่ (Position Control System)

ระบบคอนโทรลการเคลื่อนที่ส่วนมากมักต้องการการการหมุน โหลดให้ไปหยุดในตำแหน่งที่กำหนดและยึดตำแหน่งนั้นไว้จนกว่าจะได้รับคำสั่งคอนโทรลการหมุนอันใหม่ การเคลื่อนที่อีกแบบหนึ่งของระบบนี้คือในบางครั้งต้องการให้โหลดเคลื่อนที่ไปตามระยะตำแหน่งที่กำหนดให้ข้อกำหนดการเคลื่อนที่ทั้งสองแบบดังกล่าวสามารถกระทำได้โดยอาศัยระบบการคอนโทรลตำแหน่ง

ระบบการคอนโทรลตำแหน่ง ตำแหน่งเชิงมุมของมอเตอร์ที่ต่ออยู่กับโหลดจะสอดคล้องกับคำสั่งอินพุท เมื่อสัญญาณคอนโทรลคงที่เพลาของมอเตอร์ก็จะล็อกกับตำแหน่งที่ต้องการ เมื่อสัญญาณคอนโทรลแปรไปอย่างต่อเนื่องตำแหน่งของมอเตอร์ก็จะเคลื่อนตามคอนโทรลตามเท่าที่การแปรไปของสัญญาณคอนโทรลอยู่ภายในแบนด์วิดท์ของลูป

ตัวเซนเซอร์ตำแหน่งอาจเป็นพวกที่ให้สัญญาณเอาท์พุทได้ต่อเนื่อง เช่น โปเทนทิโอมิเตอร์ ซึ่งระบบการคอนโทรลแบบนี้จะเป็นไปอย่างต่อเนื่องหรือเป็นระบบการคอนโทรลแบบอนาลอก ระบบการคอนโทรลตำแหน่งแบบอนาลอกมีความละเอียดในการคอนโทรลตำแหน่งได้ดีเยี่ยมซึ่งเป็นคุณสมบัติที่เหมาะสมในการคอนโทรลตำแหน่ง อย่างไรก็ตาม สัญญาณของตำแหน่งที่มีการแปรอย่างต่อเนื่องจะถูกจำกัดอยู่ในช่วงตำแหน่งช่วงหนึ่งเท่านั้น และการลิมิตนี้จะเป็นตัวจำกัดการเคลื่อนที่

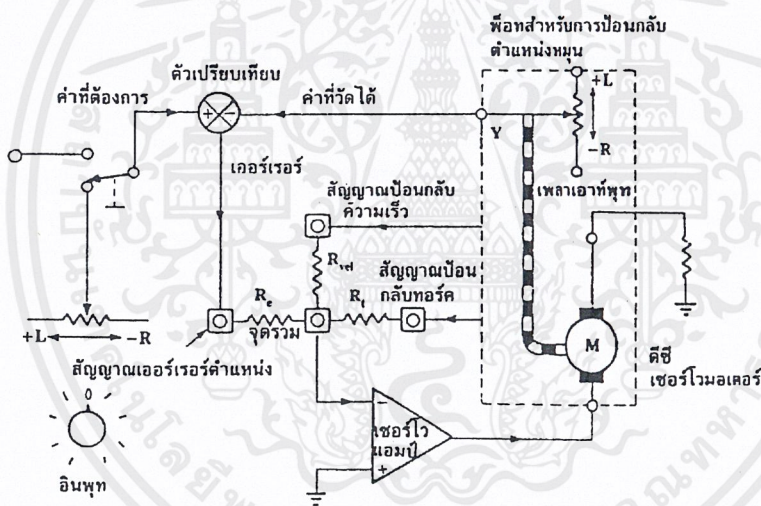
ตัวเซนเซอร์ตำแหน่งแบบอื่น ได้แก่เซนเซอร์แบบดิจิตอล พวเคน โคดเดอร์ สำหรับตำแหน่งของเพลา พวเคนเซนเซอร์แบบนี้มีช่วงการทำงานของตำแหน่งไม่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามเซนเซอร์พวกนี้มีข้อเสียในเรื่องความละเอียดของการคอนโทรลตำแหน่งอยู่ในค่าที่จำกัด นอกจากนั้นสัญญาณของตำแหน่งจะอยู่ในลักษณะของสัญญาณดิจิตอลซึ่งสัญญาณนี้จะต้องป้อนเข้า D – A คอนเวอร์เตอร์ ก่อนเพื่อแปลงไปเป็นสัญญาณของตำแหน่งแบบอนาลอก

มีหลักความจริงอยู่ว่า เราไม่สามารถจะคอนโทรลตำแหน่งเอาท์พุทของระบบให้เที่ยงตรงได้มากไปกว่าความเที่ยงตรงที่วัดได้จากตัวเซนเซอร์ ปัญหาหลักในการออกแบบระบบการคอนโทรลตำแหน่งคือ การทำให้ระบบมีเสถียรภาพภายใต้อัตราขยายที่เหมาะสม และมีแบนด์วิดท์ของลูปอย่างพอเพียง ดังนั้นเราจะได้เน้นถึงปัญหาของเสถียรภาพและหลักการออกแบบต่อไป ระบบการคอนโทรลแบบป้อนกลับโดยทั่วไปจุดมุ่งหมายหลักคือ ต้องการให้ระบบมีความเที่ยงตรง

ที่สภาวะคงที่ (steady – state accuracy) เป็นที่น่าพอใจ ดังนั้นระบบจึงไม่นิยมที่จะให้มีการลดอัตราขยายลงเพื่อทำให้ระบบมีเสถียรภาพ ถ้าอัตราขยายที่ต้องการเพื่อกำหนดความเที่ยงตรงทำให้ระบบไม่มีเสถียรภาพหรือผลตอบสนองมีการแกว่งที่เร็ว เมื่อนั้นระบบจะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง (มีการชดเชย) ในวิถีทางที่จะให้ได้ผลตอบสนองตามที่ต้องการโดยไม่ทำให้ความเที่ยงตรงด้อยลงไป

2.3.6 บล็อกไดอะแกรมและทรานสเฟอ์ฟังก์ชันของระบบเซอร์โว

ระบบเซอร์โวในรูปที่ 2.14 ประกอบด้วยลูการคอนโทรลตำแหน่ง ลูการคอนโทรลความเร็ว และลูการคอนโทรลทอร์กจากไดอะแกรมวงจรของรูปที่ 2.14 เราสามารถมองเห็นลูการคอนโทรลทั้ง 3 ลูไปได้เด่นชัด เพราะเราเขียนอยู่ในรูปบล็อกไดอะแกรมอย่างง่าย

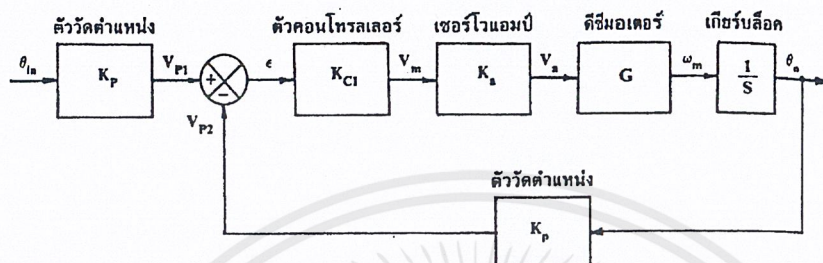

รูปที่ 2.14 บล็อกไดอะแกรมของระบบเซอร์โวที่ทำให้ง่ายขึ้น

การวิเคราะห์ระบบเซอร์โวจากรูปที่ 2.14 เพื่อให้เราเข้าใจการทำงานของระบบได้ดียิ่งขึ้น เราจะแยกการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ลูก็คือ โหลดการคอนโทรลตำแหน่ง ลูการคอนโทรลความเร็ว และลูการคอนโทรลทอร์ก หลังจากนั้นเราจึงวิเคราะห์ทั้งระบบที่ประกอบด้วย 3 ลู โดยพิจารณาถึงคุณสมบัติไดนามิกและคุณสมบัติสถิตของระบบหลัก

2.3.7 บล็อกไดอะแกรมของลูปรองคอนโทรลตำแหน่งหมุน

จากรูปที่ 2.14 เราสามารถแยกเขียนเป็นบล็อกไดอะแกรมของลูปรองคอนโทรลตำแหน่งหมุนได้ดังแสดงในรูปที่ 2.15

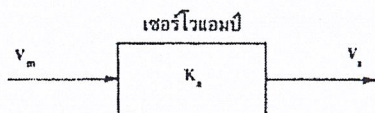
รูปที่ 2.15 บล็อกไดอะแกรมลูปรองคอนโทรลตำแหน่งหมุน

ส่วนประกอบของลูปรองคอนโทรลตำแหน่งหมุน

1. ตัววัดตำแหน่ง (K_p)
2. ตัวคอนโทรลเลอร์ (K_{C1})
3. เพาเวอร์แอมพลิไฟเออร์ (K_a)
4. ซีซีเซอร์โวมอเตอร์ (G)
5. เกียร์บลิ๊อค ($\frac{1}{s}$)

2.3.8 บล็อกไดอะแกรมของเพาเวอร์แอมพลิไฟเออร์

เพาเวอร์แอมป์หรือเซอร์โวแอมป์ในที่นี้เป็นแอมพลิไฟเออร์แบบไบโพลาร์ (หมายถึงแอมพลิไฟเออร์ที่ต้องใช้เพาเวอร์ซัพพลายทั้งขั้วบวกและขั้วลบ เรากำหนดให้เวอร์โวแอมป์นี้มีอัตราขยายเท่ากับ K_a ดังนั้นเราสามารถเขียนบล็อกไดอะแกรมของเซอร์โวแอมป์นี้ได้ดังนี้

หรือ

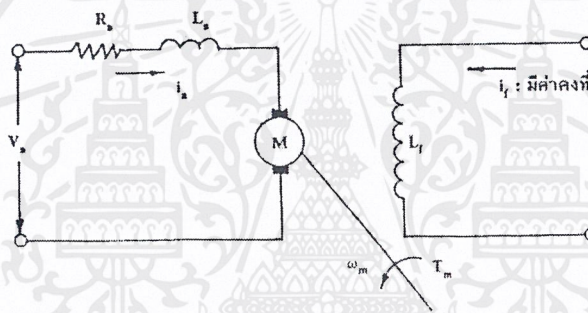
$$V_a = K_a \cdot V_m$$

(2-3-1)

เมื่อ K_a เป็นโวลต์ต่อ gain ของเซอร์โวแอมป์มีหน่วยเป็น V/V

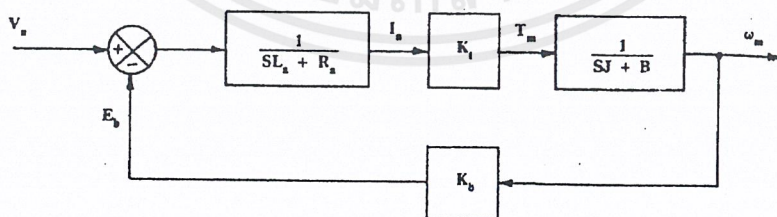
2.3.9 บล็อกไดอะแกรมของดีซีเซอร์โวมอเตอร์

ดีซีเซอร์โวมอเตอร์ที่ใช้ในระบบนี้เป็นแบบอาร์มาเจอร์คอนโทรลดังแสดงในรูปที่ 2.16

รูปที่ 2.16 วงจรสมมูลดีซีเซอร์โว

จากรูปที่ 2.16 เราสามารถเขียนบล็อกไดอะแกรมของดีซีเซอร์โวแบบอาร์มาเจอร์คอนโทรลได้ดังนี้

จากบล็อกไดอะแกรมเราสามารถหาความสัมพันธ์ระหว่าง ω_m/V_a ได้ดังนี้

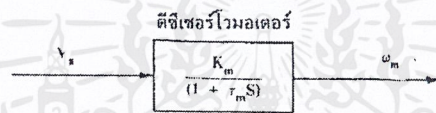
$$G = \frac{\omega_m}{V_a} = \frac{K_t/(BR_a + K_t K_b)}{V_a}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\frac{\omega_m}{V_a} = \frac{K_m}{(1 + s\tau_m)} \quad (2-3-2)$$

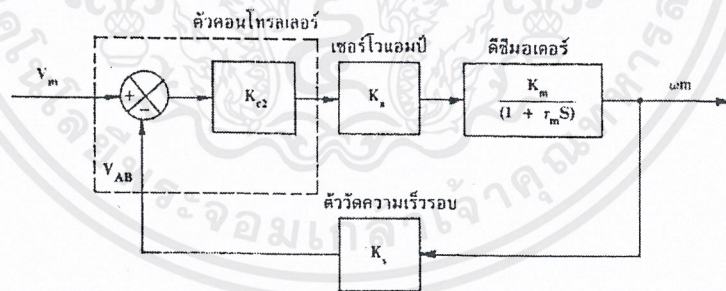
$$\begin{aligned} \text{เมื่อ } K_m &= K_t / (B r_a + K_t K_b) \\ \tau_m &= R_a J / (B r_a + K_t K_b) \\ \text{และ } K_t &= 0.737 K_b \end{aligned}$$

จากสมการ (2-3-2) เราสามารถเขียนเป็นบล็อกไดอะแกรมของดีซีเซอร์โวมอเตอร์ได้ดังนี้

2.3.10 บล็อกไดอะแกรมของลูปคอนโทรลความเร็วรอบ

จากรูปที่ 2.14 เราสามารถแยกเขียนเป็นบล็อกไดอะแกรมของลูปคอนโทรลความเร็วรอบได้ดังแสดงในรูปที่ 2.17

รูปที่ 2.17 บล็อกไดอะแกรมของลูปคอนโทรลความเร็วรอบ

ส่วนประกอบของลูปคอนโทรลความเร็วรอบ

1. ตัวคอนโทรลเลอร์ (K_{c2})
2. เซอร์โวแอมป์ (K_a)
3. ดีซีมอเตอร์ (G)
4. ตัววัดความเร็วรอบ (K_t)

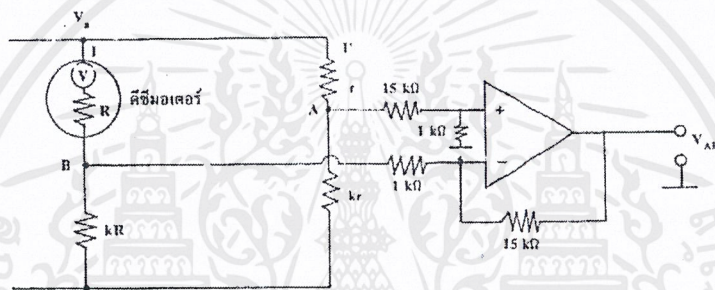
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประกอบหมายเลข 1, 2 และ 3 เราได้พิจารณาทรานสเฟอ์ฟังก์ชันของส่วนประกอบเหล่านี้แล้วในตอนวิเคราะห์ลูปคอนโทรลตำแหน่งมุม ส่วนประกอบหมายเลข 4 เราจะต้องพิจารณาทรานสเฟอ์ฟังก์ชันของมันต่อไป

2.3.11 บล็อกไดอะแกรมของตัววัดความเร็ว

$$V_a = V + IR(1+k)$$

$$I' = \frac{V + IR(1+k)}{r(1+k)}$$

รูปที่ 2.18 วงจรการวัดความเร็วรอบ

$$V_A = \frac{V k}{(1+k)} + k IR$$

$$V_B = k IR$$

$$V_{AB} = \frac{V k}{(1+k)} + k IR - k IR$$

$$V = K_b \omega_m$$

$$V_{AB} = \frac{k K_b}{(1+k)} \cdot \omega_m$$

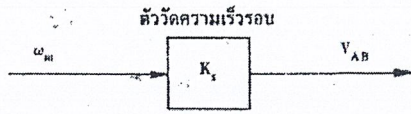
$$V_{AB} = K_s \cdot \omega_m$$

(2-3-3)

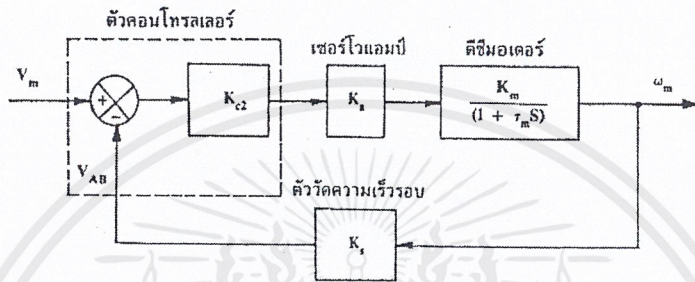
เมื่อ $K_s = k K_b / (1+k)$

จากสมการที่ (2-3-3) เราสามารถเขียนบล็อกไดอะแกรมของตัววัดความเร็วรอบได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ลูปคอนโทรลความเร็วรอบจากบล็อกไดอะแกรมของทรานสเฟอ์ฟังก์ชัน

รูปที่ 2.19 บล็อกไดอะแกรมของลูปคอนโทรลความเร็วรอบ

จากรูปที่ 2.19 เราหาทรานสเฟอ์ฟังก์ชันของลูปคอนโทรลความเร็วรอบ ω_m/V_m ได้เป็น

$$\frac{\omega_m}{V_m} = \frac{K_{c2} K_a K_m}{\tau_m S + (K_{c2} K_a K_m K_S + 1)}$$

$$\frac{\omega_m}{V_m} = \frac{K'}{\tau_m S + (K' K_S + 1)}, \quad (\text{เมื่อ } K' = K_{c2} K_a K_m)$$

$$\frac{\omega_m}{V_m} = \frac{K'/(K'K_S + 1)}{1 + \left(\frac{\tau_m}{K'K_S + 1}\right)S} \tag{2-3-4}$$

$$\omega_m^{(t)} = \left[\frac{K'}{K'K_S + 1} \right] \cdot C^{-t(\tau_m/(K'K_S + 1))} \tag{2-3-5}$$

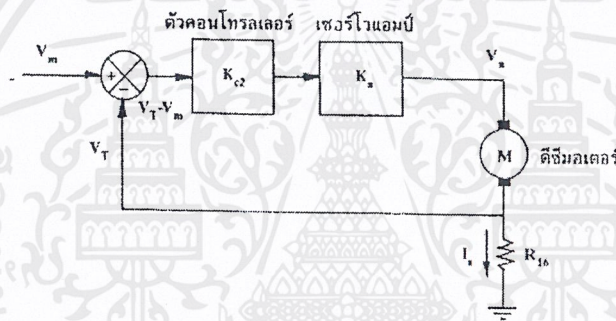
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมการที่ (2-3-5) แสดงถึงผลตอบสนองของระบบต่อสเตปอินพุทเมื่อลูปลคอนโทรลความเร็วมีความเร็วคงที่

$$\omega_m|_{t \rightarrow \infty} = \frac{K'}{(K'K_S + 1)} \cong \frac{1}{K_S} \quad (2-3-6)$$

2.3.12 บล็อกไดอะแกรมของลูปลคอนโทรลทอร์ก

จากรูปที่ 2.14 เราสามารถแยกเขียนเป็นบล็อกไดอะแกรมของลูปลคอนโทรลทอร์กได้ ดังแสดงในรูปที่ 2.20

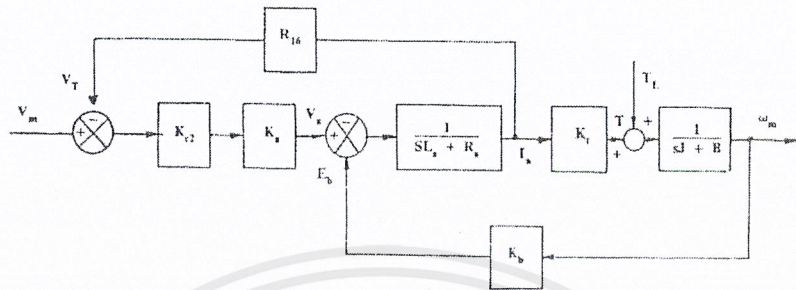
รูปที่ 2.20 บล็อกไดอะแกรมของลูปลคอนโทรลทอร์ก

ส่วนประกอบของลูปลคอนโทรลทอร์ก

1. ตัวคอนโทรลเลอร์ (K_{c2})
2. เซอร์โวแอมป์ (K_a)
3. ดีซีมอเตอร์ (G)
4. ตัววัดทอร์ก (K_T)

ในรูปคอนโทรลทอร์กนี้เราจะพิจารณาบล็อกไดอะแกรมเฉพาะตัววัดทอร์กเท่านั้นเพราะบบล็อกไดอะแกรมของส่วนประกอบอื่นๆ เราได้พิจารณาไปแล้วในตอนต้น

2.3.13 การวิเคราะห์ห้รูปคอนโทรลจากบล็อกไดอะแกรมของทรานสเฟอ์ฟังก์ชัน

รูปที่ 2.20 บล็อกไดอะแกรมของรูปคอนโทรลทอร์ค

จากรูปที่ 2.15 เราหาทรานสเฟอ์ฟังก์ชันของรูปคอนโทรลทอร์ค ω_m/V_m ได้เป็น

$$\frac{\omega_m}{V_m} = \frac{K'}{1 + s(\tau_m + \frac{K'R_{16}J}{K_t}) + \frac{BK'R_{16}}{K_t}} \quad (2-3-7)$$

$$\omega_m = \frac{K'}{1 + s(\tau_m + \frac{K'R_{16}J}{K_t}) + \frac{BK'R_{16}}{K_t}} \cdot V_m \quad (2-3-8)$$

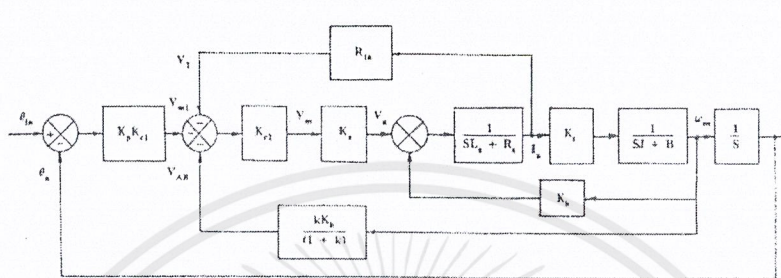
$$\omega_m|_{t \rightarrow \infty} = \frac{K'}{(1 + \frac{BK'R_{16}}{K_t})} \cdot V_m \quad (2-3-9)$$

จากสมการที่ (2-3-9) เราจะเห็นได้ว่าความเร็วของมอเตอร์เข้าสู่สถานะคงที่จะไม่ขึ้นอยู่กับโหลด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

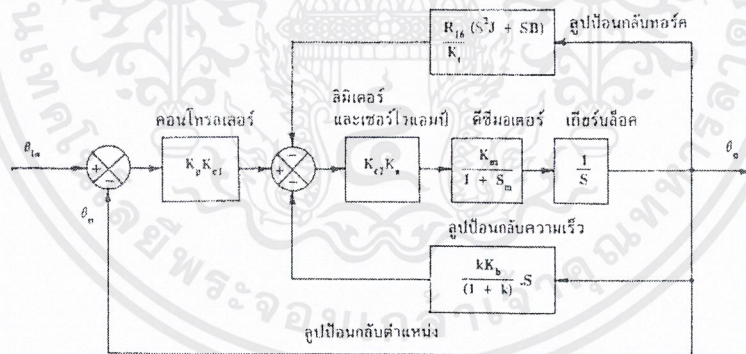
2.3.14 ระบบเซอร์โวที่สมบูรณ์

ระบบเซอร์โวที่ได้รับการออกแบบเป็นระบบคอนโทรลตำแหน่งหมุนที่ประกอบด้วยลูปคอนโทรลความเร็วรอบ และลูปคอนโทรลทอร์กแสดงได้ดังในรูปที่ 2.16

รูปที่ 2.21 บล็อกไดอะแกรมของระบบเซอร์โวที่ประกอบด้วยลูปการป้อนกลับของตำแหน่ง ลูปการป้อนกลับของความเร็วและลูปการป้อนกลับของกระแส

เราสามารถทำบล็อกไดอะแกรมในรูปที่ 2.16 ให้ง่ายขึ้น ได้ดังแสดงในรูปที่ 2.17

รูปที่ 2.22 บล็อกไดอะแกรมของระบบเซอร์โวเพื่อการคอนโทรลตำแหน่งหมุน

สรุปการวิเคราะห์คุณสมบัติไดนามิกของระบบเซอร์โวที่มีจุดประสงค์สำหรับการคอนโทรลตำแหน่งได้ดังนี้

- (ก) เมื่อระบบมีลูปคอนโทรลตำแหน่งเพียงลูปเดียว
- ความเร็วในการตอบสนองของระบบยังไม่ดีพอ
 - เสถียรภาพของระบบอยู่ในขั้นที่ไม่ดีนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบไปทางด้านครึ่งซ้ายของ s-plane ให้ค่ารากนั้นอยู่ในตำแหน่งที่ทำให้ผลตอบสนองชั่วขณะของระบบมีค่าที่เหมาะสม วิธีการดังกล่าวจะทำได้โดยเทคนิคของรูทโลทส์ซึ่งเทคนิคการเขียนทางเดินรูทโลทส์ สามารถกระทำได้ง่าย และการชดเชยจะทำให้ทางเดินของรูทคลกส์เปลี่ยนแปลงซึ่งเราจำเป็นต้องเขียนรูปของทางเดินรูทโลทส์ใหม่โดยต้องให้สอดคล้องกับข้อกำหนด 4 ข้อต่อไปนี้

1. เส้นทางเดินของ loci ต้องผ่านส่วนของ s-plane ซึ่งมีรากที่เราต้องการ
2. ค่าอัตราขยายที่ต้องการจะเป็นตัวกำหนดของค่ารากให้อยู่ในตำแหน่งที่ต้องการต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดของความเที่ยงตรง
3. เมื่อมีการชดเชยจะเป็นการเพิ่มโพลและซีโรตัวใหม่ โพลและซีโรที่เพิ่มขึ้นใหม่นี้จะต้องอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมเพื่อเขียนรูทโลทส์ขึ้นมาใหม่ และต้องสอดคล้องกับอัตราขยายที่ต้องการ
4. เมื่อมีการชดเชยก็จะเป็นเพียงการเปลี่ยนตำแหน่งของโพลหรือซีโรของระบบเดิม โครงสร้างโพล – ซีโรอันใหม่ จะต้องทำให้ทางเดินของรูทโลทส์ใหม่ที่เหมาะสมและต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดของอัตราขยายด้วย

เรามักจะใช้เทคนิคการลองผิดลองถูกกันเป็นส่วนมากซึ่งสังเกตได้ว่าอัตราขยายของระบบมักจะเป็นตัวที่ปรับค่าได้แต่ก็เพียงทำให้ค่ารากเคลื่อนไปตามทางเดินของโรโซเท่านั้น และทางเดินของโรโซเองก็จะเป็นตัวกำหนดว่าการปรับค่าของอัตราขยายจะมีประสิทธิผลเท่าไร ตามปกติแล้วการชดเชยของระบบอาจจะวิเคราะห์ได้ด้วยเทคนิคของโบคพล็อต เนื่องจากระบบจะอยู่ที่ขีดจำกัดของเสถียรภาพเมื่อเฟสมาร์จินและมาร์จินของอัตราขยายเป็นศูนย์ (แต่ระบบจะมีเสถียรภาพเมื่อเฟสมาร์จินและมาร์จินของอัตราขยายเป็นบวกและผลตอบสนองจะแฉกปีกลง ด้วยดีเมื่อมาร์จินมีค่าเป็นบวก) ดังนั้นจุดมุ่งหมายของการชดเชยคือ ต้องการให้ได้เฟสมาร์จินและมาร์จินของอัตราขยายมีค่ามากโดยที่ไม่ทำให้ความเที่ยงตรงที่สภาวะสงบนิ่งด้อยลง (เราไม่สามารถจะหาเฟสมาร์จินและมาร์จินของอัตราขยายได้ถ้าหากทรานสเฟอร์ฟังก์ชันแบบเปิดลูปมีโพลอยู่ในครึ่งขวาของ s-plane ในกรณีดังกล่าวถือได้เป็นกรณีพิเศษซึ่งเราไม่พิจารณาในที่นี้) ตามปกติการเปลี่ยนแปลงในระบบจะทำให้รูปร่างของทั้งแมกนิจูดและเฟสเปลี่ยนไปด้วยการชดเชยของระบบสามารถกระทำได้ 2 วิธีดังต่อไปนี้

- (1) หาทางที่จะชดเชยหรือเปลี่ยนรูปร่างของเส้น โคง์ที่แสดงถึงมุมของเฟสซึ่งอยู่ในพื้นที่ของจุดตัดระหว่างของเส้น โคง์แมกนิจูดเปลี่ยนแปลงไปน้อยที่สุด

- (2) หาทางที่จะชดเชยหรือเปลี่ยนแปลงรูปร่างของเส้นโค้งของเมกนิจูด โดยพยายามให้จุดตัดของเมกนิจูดตัดกับความถี่เลื่อนไปยังค่าซึ่งทำให้เฟสมาร์จินของระบบที่ยังไม่ได้ชดเชยมีค่าที่เหมาะสม การชดเชยลักษณะนี้จะต้องทำให้เส้นโค้งที่แสดงถึงมุมของเฟสที่จุดตัดใหม่ของเมกนิจูดกับความถี่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด

ทั้งสองวิธีที่กล่าวมาแล้วสมมติว่าอัตราขยายที่ความถี่ต่ำ (ซึ่งเป็นตัวกำหนดความเที่ยงตรง) คงสภาพอยู่ที่ค่าที่เหมาะสม

บทที่ 3

โครงสร้างและการออกแบบ

3.1 โครงสร้างและอุปกรณ์เชิงกล

แขนนี้ถูกออกแบบให้มีจำนวนข้อต่อ 5 ข้อต่อ โดยสามารถทำงานในพื้นที่ที่ไม่ใหญ่มากนักและทำงานโดยรับค่าจากการคำนวณของคอมพิวเตอร์ ชิ้นส่วนต่างๆ ถูกออกแบบให้ดูสวยงามและทำงานได้จริง ซึ่งจะประกอบด้วย ส่วนฐาน, หัวไหล่, แขน, ข้อมือ และมือจับ สำหรับรายละเอียดจะอธิบายไว้ในหัวข้อต่อไป

3.1.1 การออกแบบ

โครงสร้างของแขนกลนี้ถูกออกแบบ โดยเริ่มจากการศึกษาแขนกลที่มีอยู่แล้วมาทำการประยุกต์ โดยการออกแบบแขนกลตัวใหม่นี้มีข้อกำหนดหลักคือ ต้องสามารถทำงานได้ดี และต้องสามารถหาซื้อชิ้นส่วนอุปกรณ์ได้โดยราคาไม่แพงนัก

การออกแบบจึงต้องทำโดย ออกแบบลักษณะแขนเพื่อการทำงานเฉพาะอย่าง จากนั้นต้องหาอุปกรณ์ที่จะใช้ในการผลิตชิ้นส่วนทุกชิ้น จากนั้นนำรูปแบบมาปรับเปลี่ยนโดยคำนึงถึงอุปกรณ์ที่สามารถหาได้จริง และต้องสามารถทำงานได้จริง และท้ายที่สุดคือการออกแบบวิธีและขั้นตอนการทำงานชิ้นส่วนต่าง

3.1.2 อุปกรณ์ที่ใช้

จากการที่มีกำลังซื้อหรือต้นทุนการผลิตค่อนข้างน้อย จึงจำเป็นที่จะต้องใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ในตลาดทั่วไป และนำมาดัดแปลงเองโดยอุปกรณ์ที่ใช้ทั้งหมดจะแบ่งตามชิ้นส่วนของแขนกลซึ่งประกอบไปด้วย ส่วนฐาน หัวไหล่ แขน ข้อมือ และมือจับ โดยแต่ละส่วนออกแบบให้มีอุปกรณ์ที่จะใช้ดังต่อไปนี้

3.1.2.1 ส่วนฐาน

ฐานของแขนกลนี้จะใช้แผ่นอะคริลิกใสขนาด 30*30*0.8 ซม. นำมาทำการเจาะรูตรงกลาง โดยมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3.2 ซม. ไว้เพื่อติดตั้งแกนหมุนของฐาน ซึ่งเป็นแกนแรกสุดของแขนกลนี้

3.1.2.2 หัวไหล่

หัวไหล่ของแขนกลนี้จะใช้แผ่นอะคริลิกใส มาทำการเจาะรูเพื่อทำการใส่ลูกปืน

และทำการติดตั้งข้อต่อต่างๆ โดยส่วนหัวไหล่จำเป็นต้องมีความแข็งแรงมาก เพราะเป็นส่วนที่รับน้ำหนักของแขนกลทั้งหมด ซึ่งรวมถึงมอเตอร์ แกนหมุน เฟือง โซ่ รวมถึงโซลินอยด์ หัวไหล่ของแขนกลนี้จะใช้แผ่นอะคริลิกใสทั้งหมด 3 ชั้น คือ

ขนาด 17*12*0.8 ซม. จำนวน 2 ชั้น

ขนาด 27*23*0.8 ซม. จำนวน 1 ชั้น

3.1.2.3 ส่วนแขน

แขนกล ถูกแบ่งชิ้นส่วนของแขนออกเป็นแขนส่วนบนและแขนส่วนล่าง โดยอุปกรณ์ที่ใช้จะเป็นอุปกรณ์ชนิดเดียวกันคือ แผ่นอะคริลิกใส ขนาด 30*5*0.8 ซม. โดยจะมีการเจาะรูทั้งขนาดใหญ่และเล็กเพื่อทำการใส่ลูกปืน และแกนหมุนต่าง นอกจากนี้ชิ้นส่วนที่ใช้ทำแขนยังมีการกัดเนื้องานทิ้งเพื่อลดน้ำหนักของชิ้นส่วน เป็นการช่วยให้มอเตอร์ทำงานน้อยลง กินกระแสลดลง

3.1.2.4 ส่วนข้อมือ

ข้อมือจะใช้อะคริลิกใส ขนาด 8*5*0.8 ซม. ทั้งหมด 3 ชั้น โดยมีการเจาะลักษณะเดียวกัน 2 ชั้น และต่างออกไปอีก 1 ชั้น ดูได้จากรูปที่ 3.6

3.1.2.5 ส่วนมือจับ

มือจับจะใช้อะคริลิกใส ขนาดต่างๆกัน หลายชิ้นมาประกอบกัน โดยยึดติดกันกับข้อมือด้วยตัวหนอนขนาด 5 มม. ซึ่งสามารถดูได้จาก รูปที่ 3.7 ในส่วนภาพบรรยาย

3.1.2.6 ส่วนเฟือง

ส่วนเฟือง จะมีการใช้เฟืองแบบเดียวกัน 2 ขนาด คือ ขนาดเล็ก 14 ฟันเฟืองและขนาดใหญ่ 18 ฟันเฟือง โดยจุดประสงค์การใช้จะต่างกันตามคำอธิบายดังนี้

เฟืองขนาดเล็กจะนำมาใส่ Boot และนำไปติดกับส่วนมอเตอร์เพื่อใช้เป็นตัวขับเคลื่อนการหมุนของข้อต่อต่างๆของแขนกล

เฟืองใหญ่จะใช้งานกับส่วนของแกนหมุน โดยแยกทำเป็น 2 ชนิดคือ ชนิดแรกมีการกลึงคว้านรูในและใส่ลูกปืนเพื่อมีความเป็นอิสระในการหมุน และชนิดที่ 2 จะมีการใส่ Boot เช่นเดียวกับเฟืองเล็ก โดยมีวัตถุประสงค์คือ เป็นตัวจับแกนหมุนและบังคับให้แกนหมุนของมอเตอร์

3.1.2.7 มอเตอร์

มอเตอร์ที่ใช้จะเป็นคีมอเตอร์ที่มีการห่อหุ้มเพื่อเพิ่มกำลังขับ โดยเราจะใช้ไฟจาก Power Supply เป็นไฟดีซี 24 โวลต์ สำหรับรายละเอียดของมอเตอร์อ่านได้จาก บทที่ 2 ของหนังสือเล่มนี้

3.1.2.8 โซลินอยด์

โซลินอยด์ เป็น โซลินอยด์ไฟฟ้าแบบ Single Acting โดยลักษณะการทำงานคือ เมื่อแขนขยับไปตรงจุดที่ต้องการหีบวัตถุแล้ว จึงจ่ายไฟ คิวี 12 โวลท์กับ โซลินอยด์ โซลินอยด์ก็จะทำการดึงส่วนปลายมือให้หนีบเข้าเพื่อจับวัตถุ และเมื่อหยุดจ่ายไฟ โซลินอยด์ก็จะผลัดมือที่หนีบอยู่ให้ปล่อยโดยอัตโนมัติ เนื่องจากโซลินอยด์มี Spring คิออยู่ด้วย

3.1.2.9 น็อตและตัวหนอน

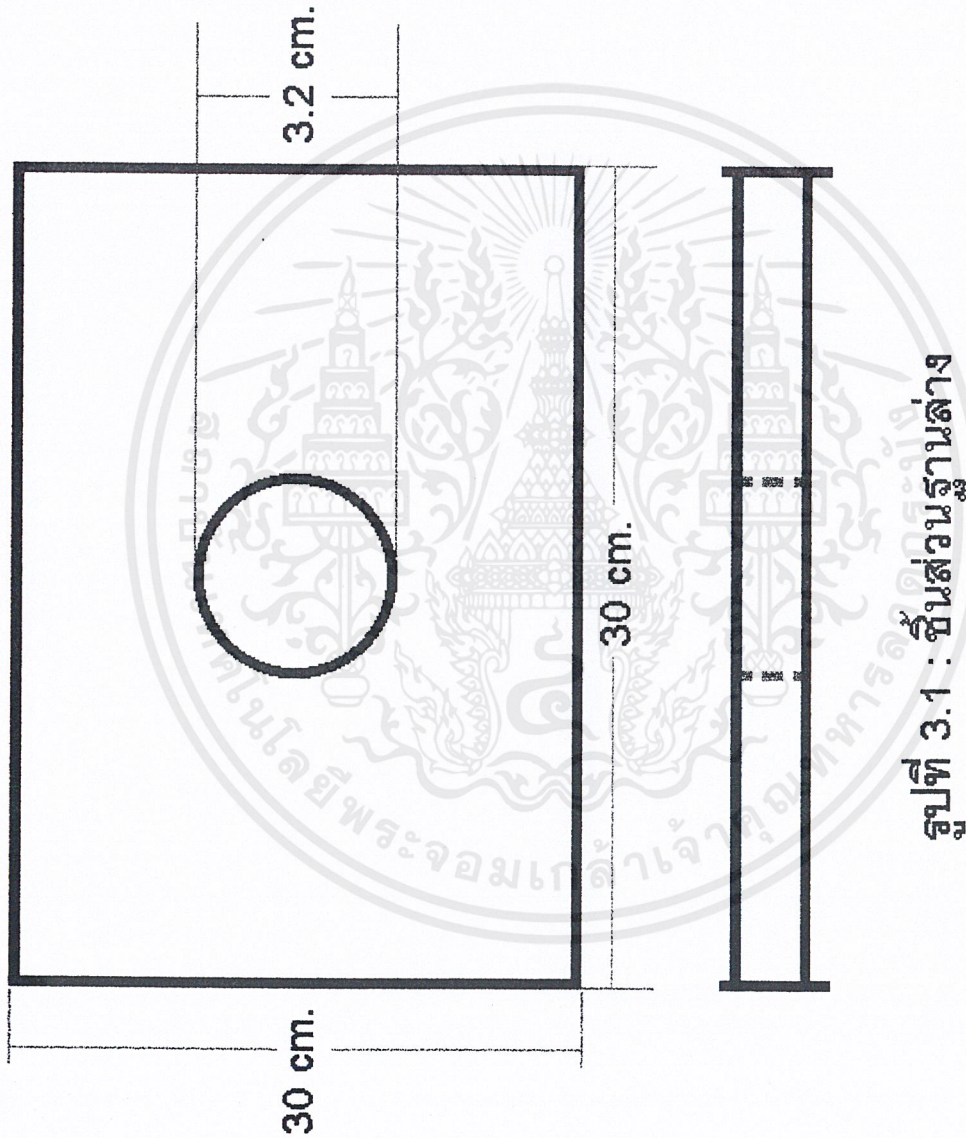
น็อตที่ใช้จะเป็นขนาด 3*50 มม. ซึ่งจะทำให้น็อตสามารถหมุนตามโซลินอยด์ได้อย่างอิสระ

ตัวหนอน จะใช้ตัวหนอนขนาดเดียวกันทั้งหมดเพื่อสะดวกในการทำงาน โดยจะใช้ตัวหนอนขนาด 5 มม. และสำหรับการเจาะงานเพื่อใส่ตัวหนอน จะใช้ดอกสว่านขนาด 4.4 มม. และทำการตีบเกลียวด้วย โดยการ ใช้ดอกตีบขนาด M-5

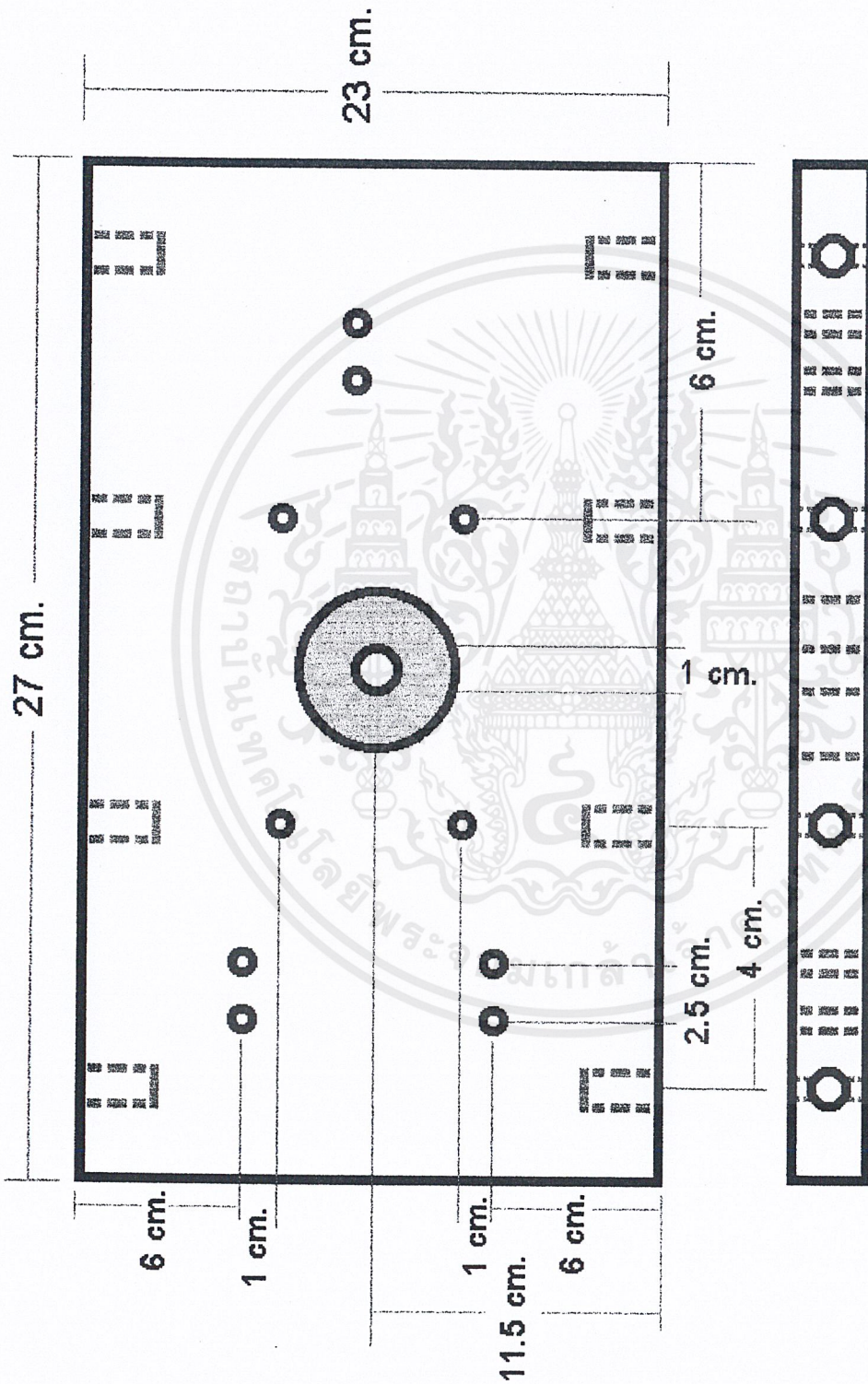
3.1.2.10 แคนหมุน

ส่วนของแกนหมุนนี้ จะใช้อะลูมิเนียมเป็นวัสดุ ที่ไม่ใช่เหล็กเนื่องจากจะทำให้งานมีน้ำหนักมาก ต้องใช้มอเตอร์ใหญ่เกินไป อะลูมิเนียมที่จะนำมาใช้ต้องกลึงให้มีขนาด 10 มม. เท่ากันทั้งหมด 3 ชิ้น และมีแกนหมุนล่างซึ่งใช้อะลูมิเนียมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 32 มม. และแกนจับขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 10 มม.

ภาพที่ 3.1 – 3.15 เป็นภาพแสดงการทำงานชิ้นส่วนของแขนกลนี้ รวมถึงการประกอบชิ้นส่วนต่างๆเข้าด้วยกัน ซึ่งในภาพจะมีขนาดบอกไว้

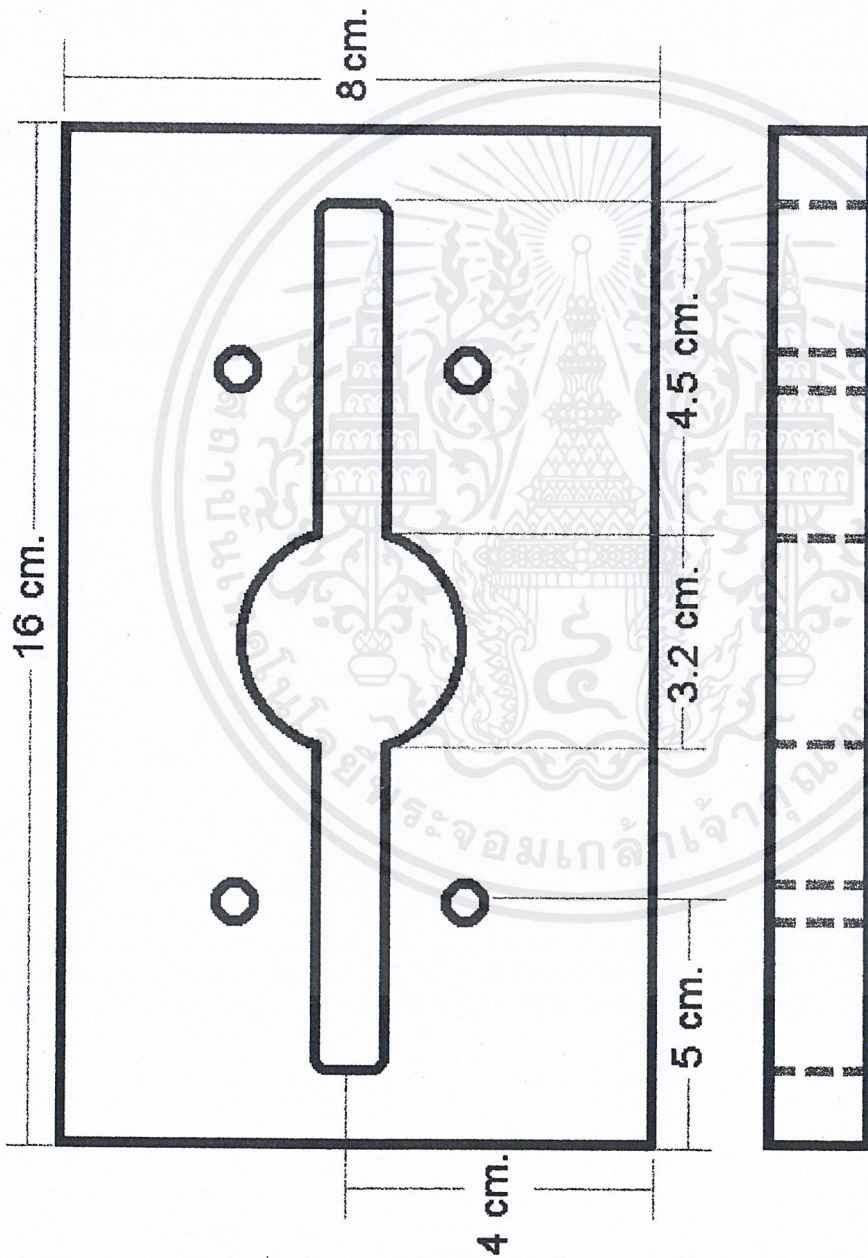

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

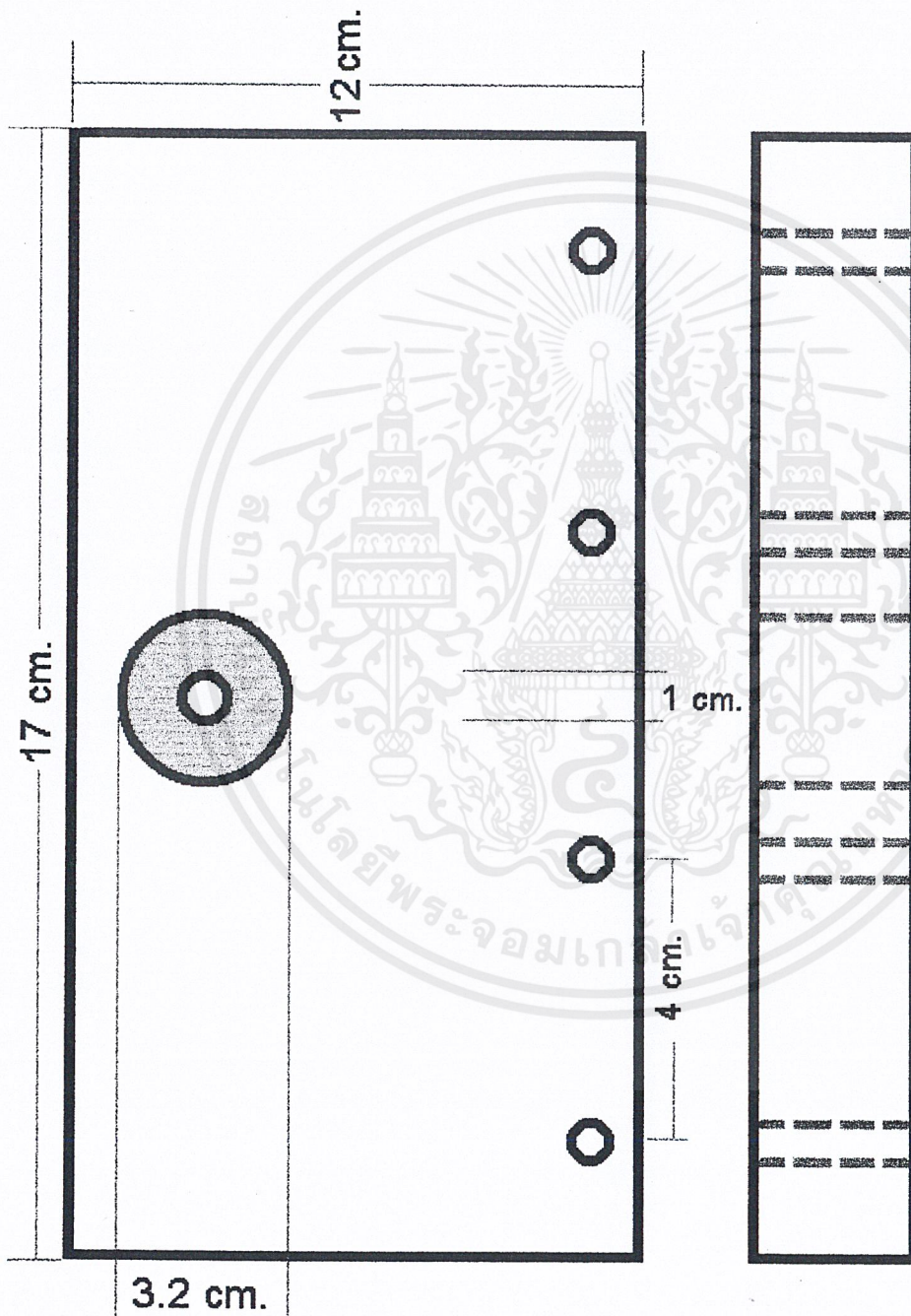
รูปที่ 3.2 : ชิ้นส่วนฐานส่วนบนเมือ เจาะรู, ัดดูก็เป็น
และตัดปากเกลียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.3 : แผ่นรองรับเพลลาซ์ปเมอเจอะลู
และกั๊ดงานเฟื่อวางเพลลาซ์ป

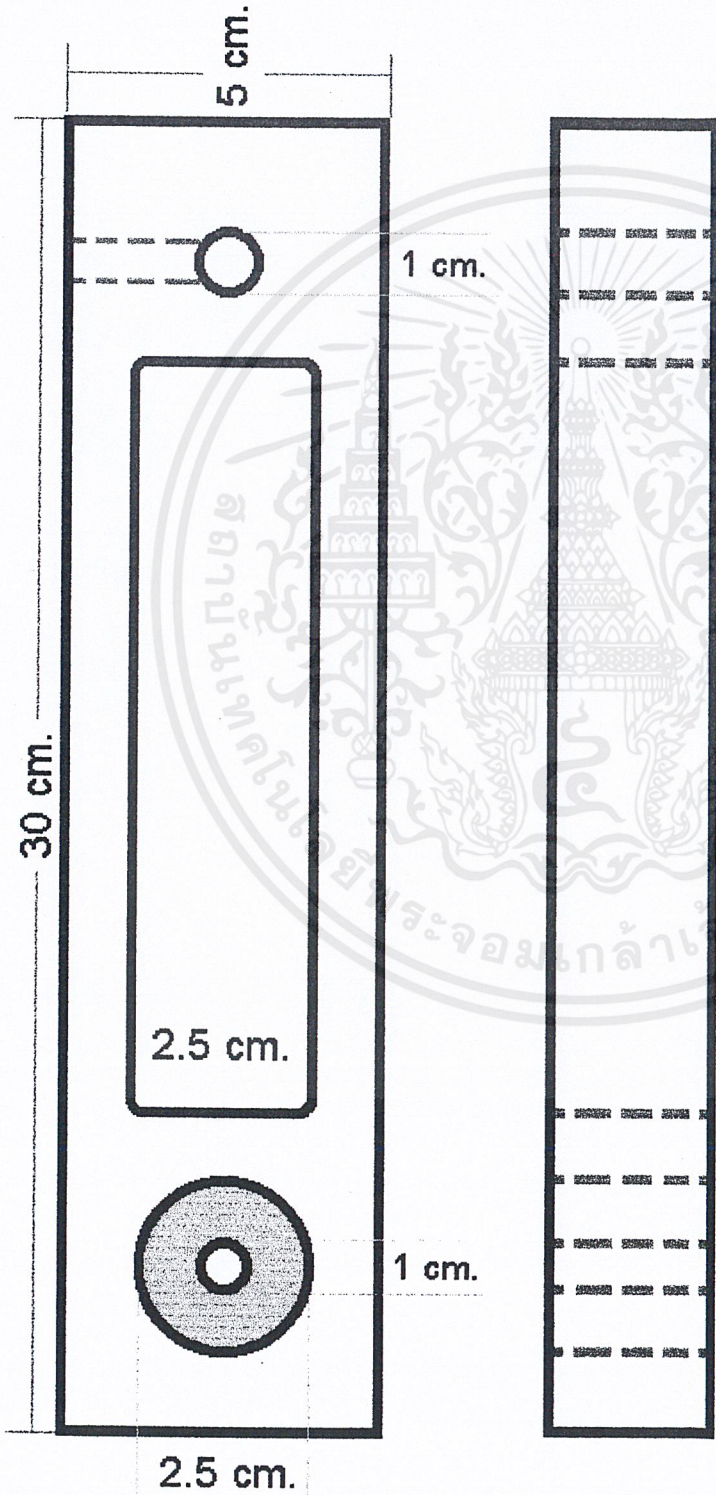
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.4 : ชิ้นส่วนหัวไหล่ เม็อเจาะรู,อัดลูกปืน

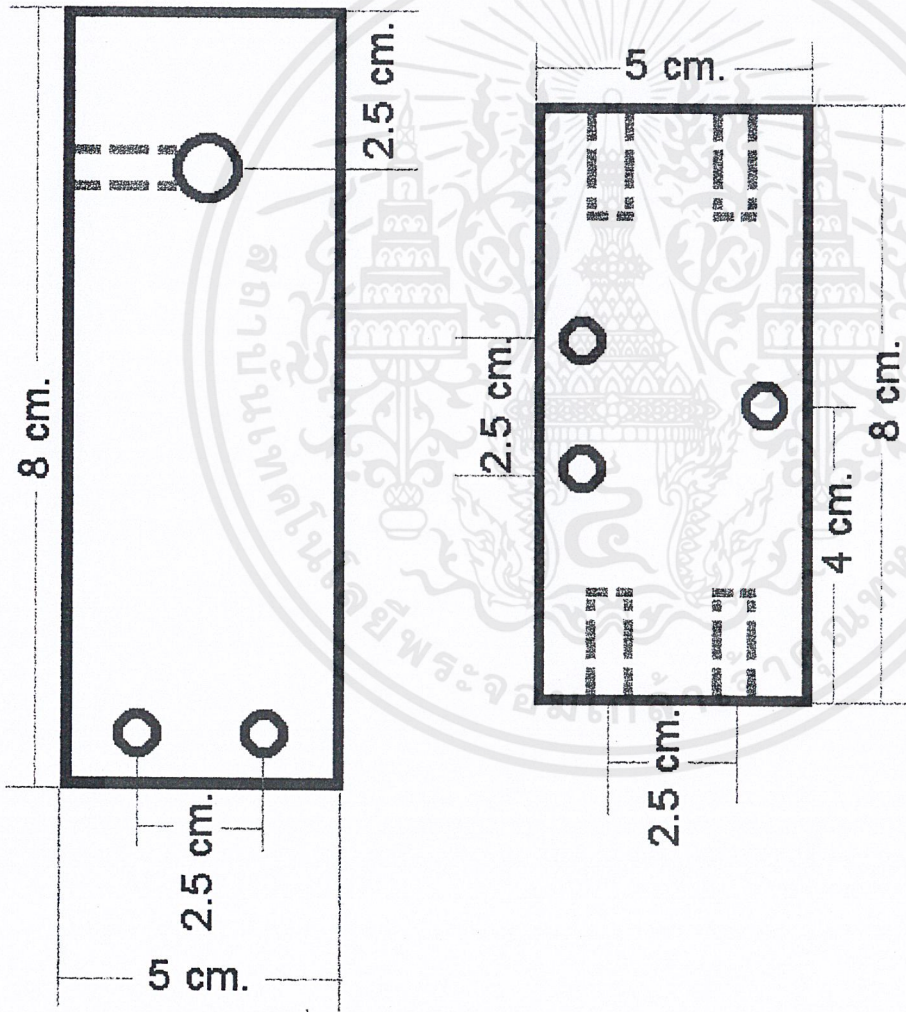
และตาบเกลียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

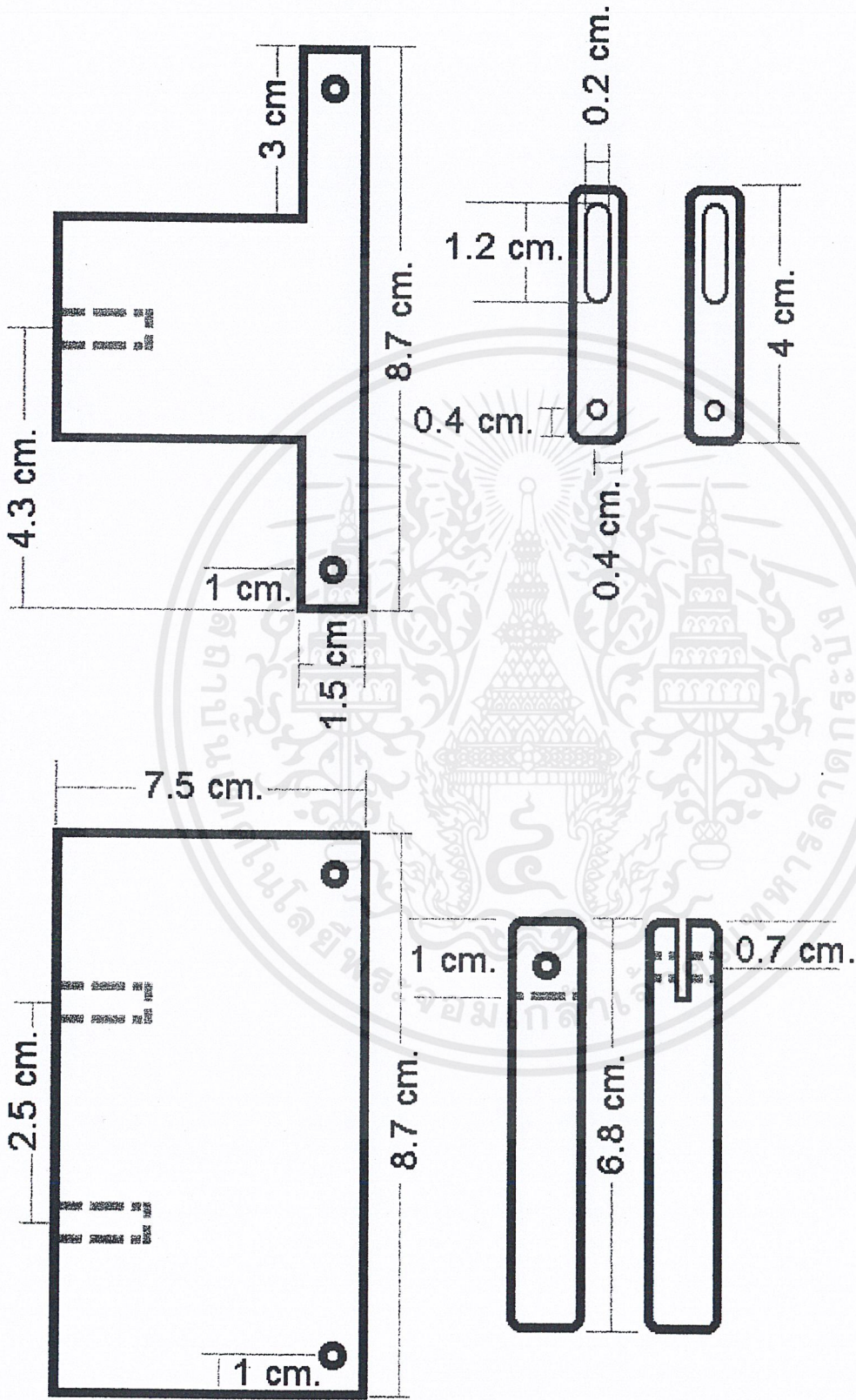
รูปที่ 3.5: ชิ้นส่วนแผ่น เมื่อเจาะรู, ัดลูกปืนและกัดเนื้องาน
 บางส่วนเพื่อลดน้ำหนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

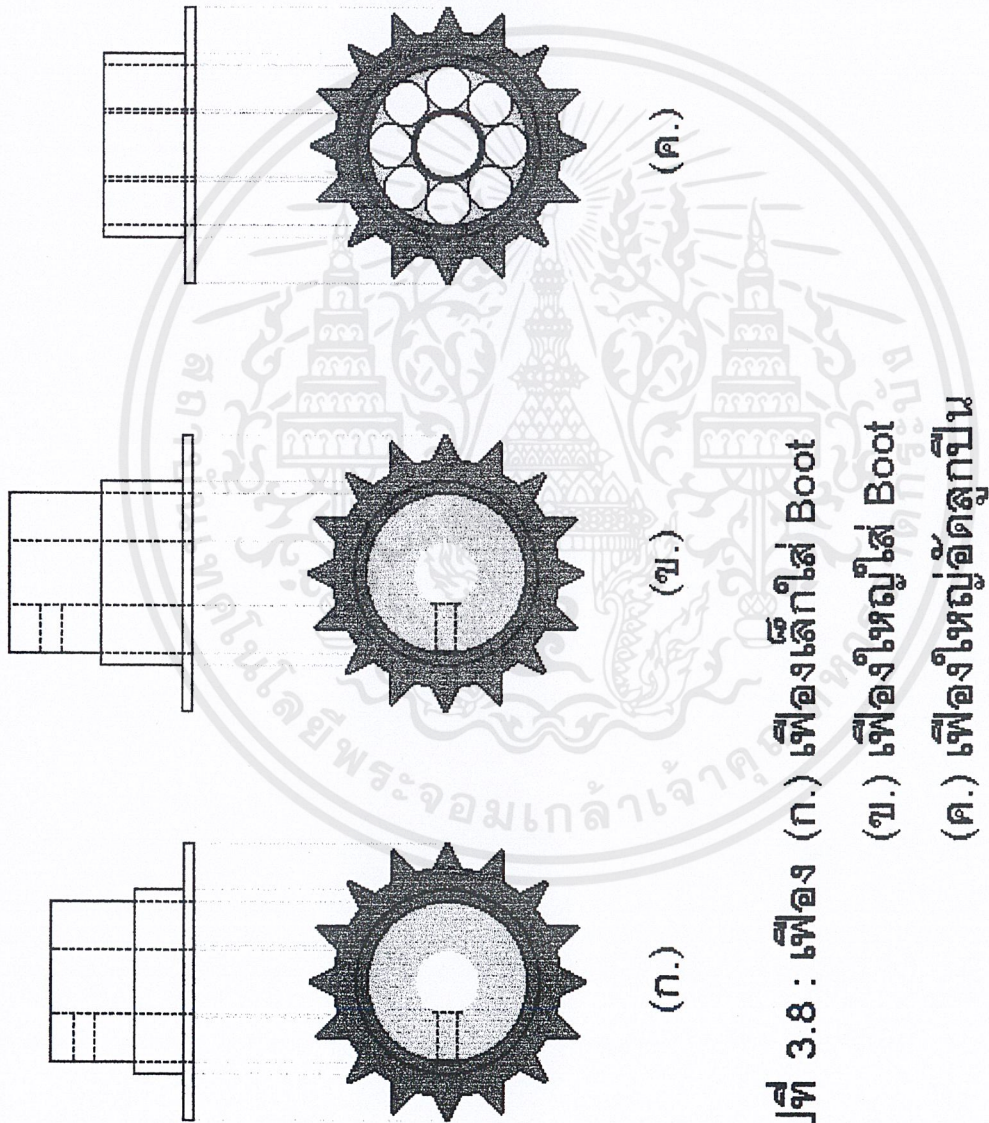
รูปที่ 3.6 : ชิ้นส่วนข้อมือเมือเจาะรู และตัดาบเกลียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

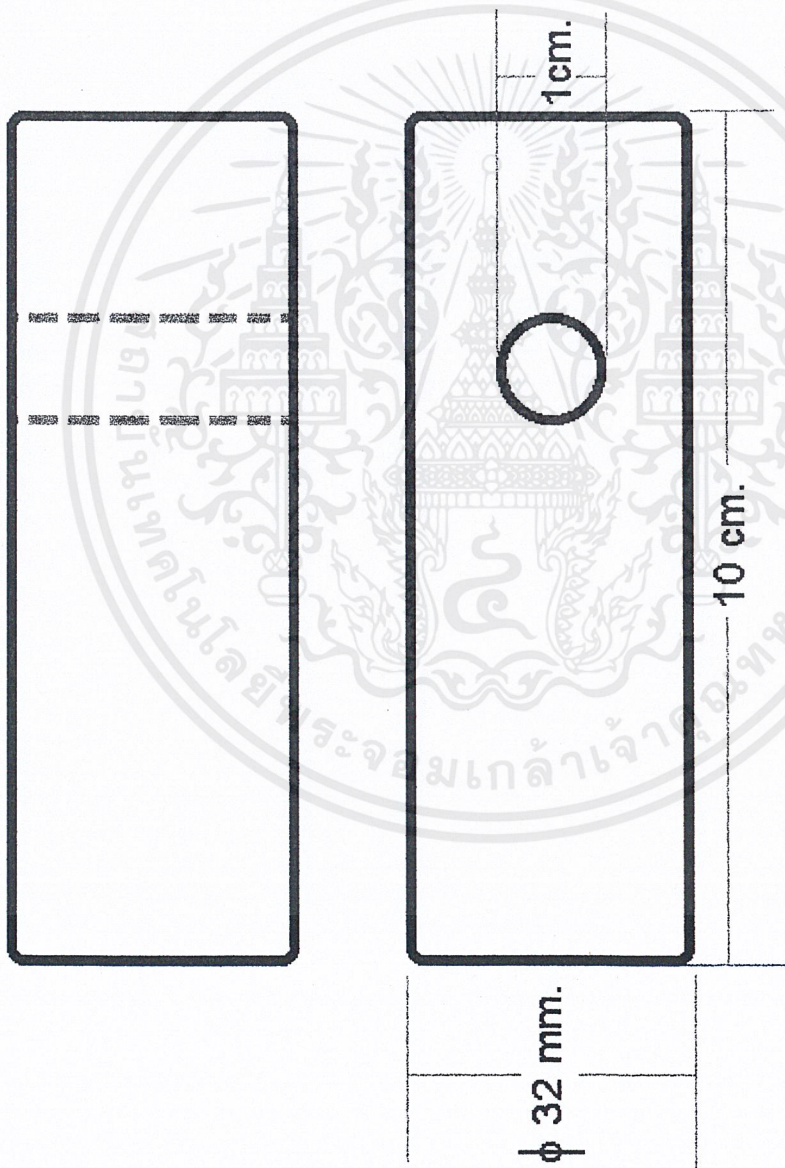
รูปที่ 3.7: ชิ้นส่วนมีข้อจับเมื่อเจาะรูและ
กััดเนื้องานชิ้นต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

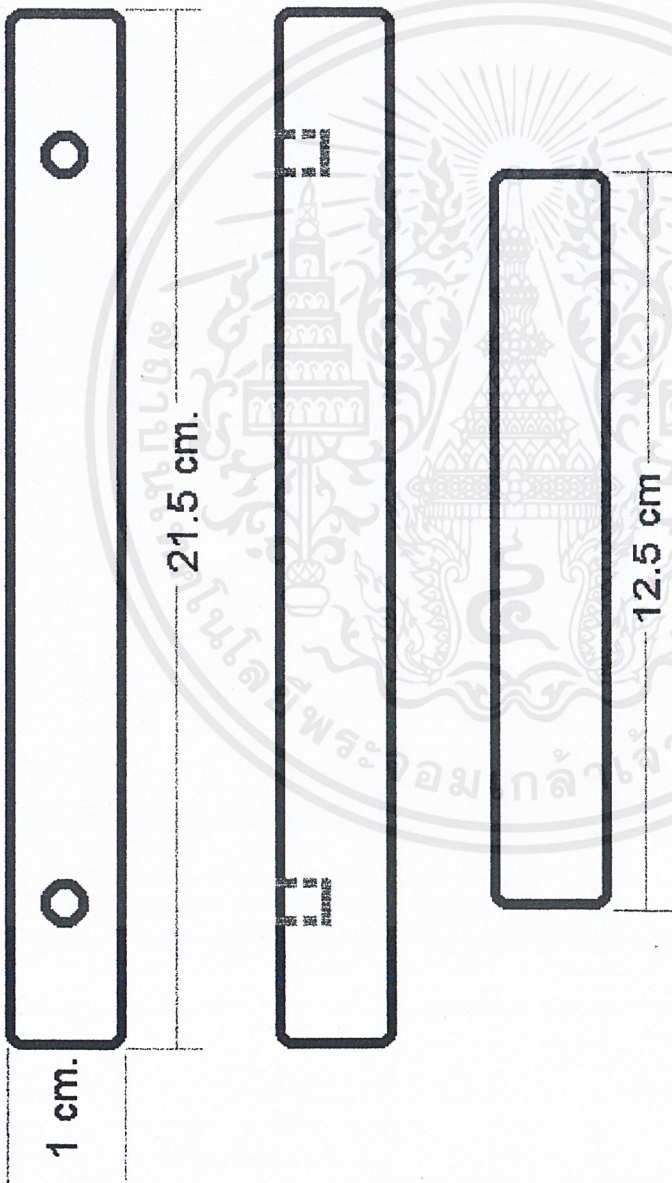
รูปที่ 3.8 : (ก.) เฝือกเล็ก Boot
 (ข.) เฝือกใหญ่ Boot
 (ค.) เฝือกใหญ่อุดลูกปืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

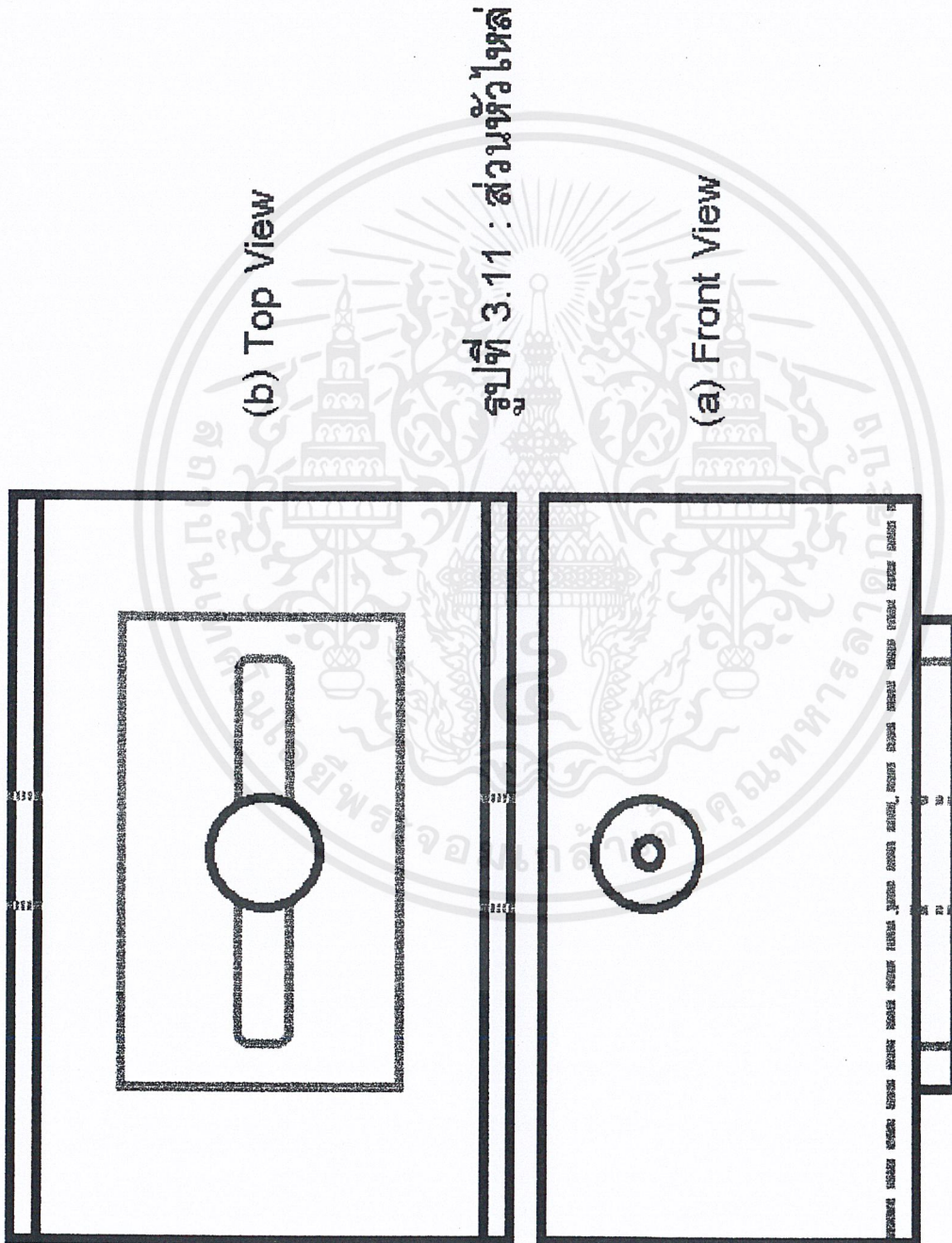
รูปที่ 3.9 : แกนหมุนส่วนล่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

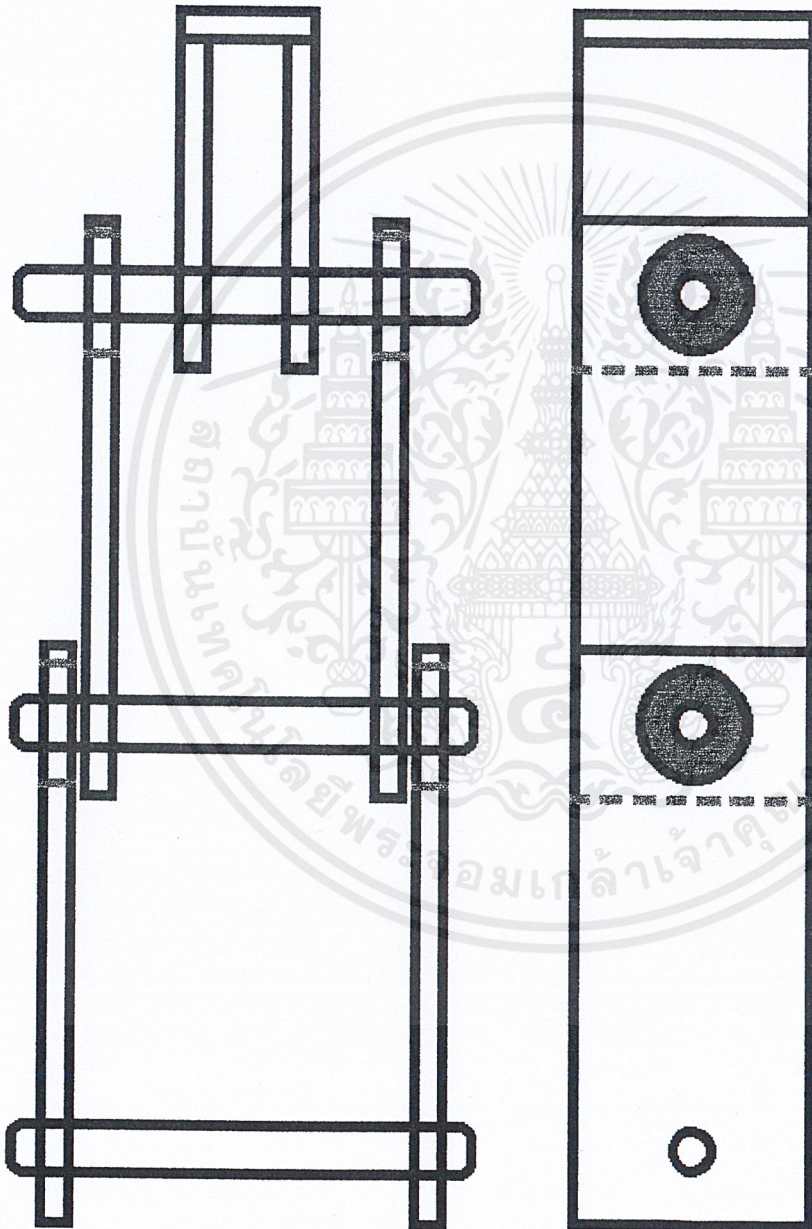

รูปที่ 3.10 : ชิ้นส่วนแกนหมุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

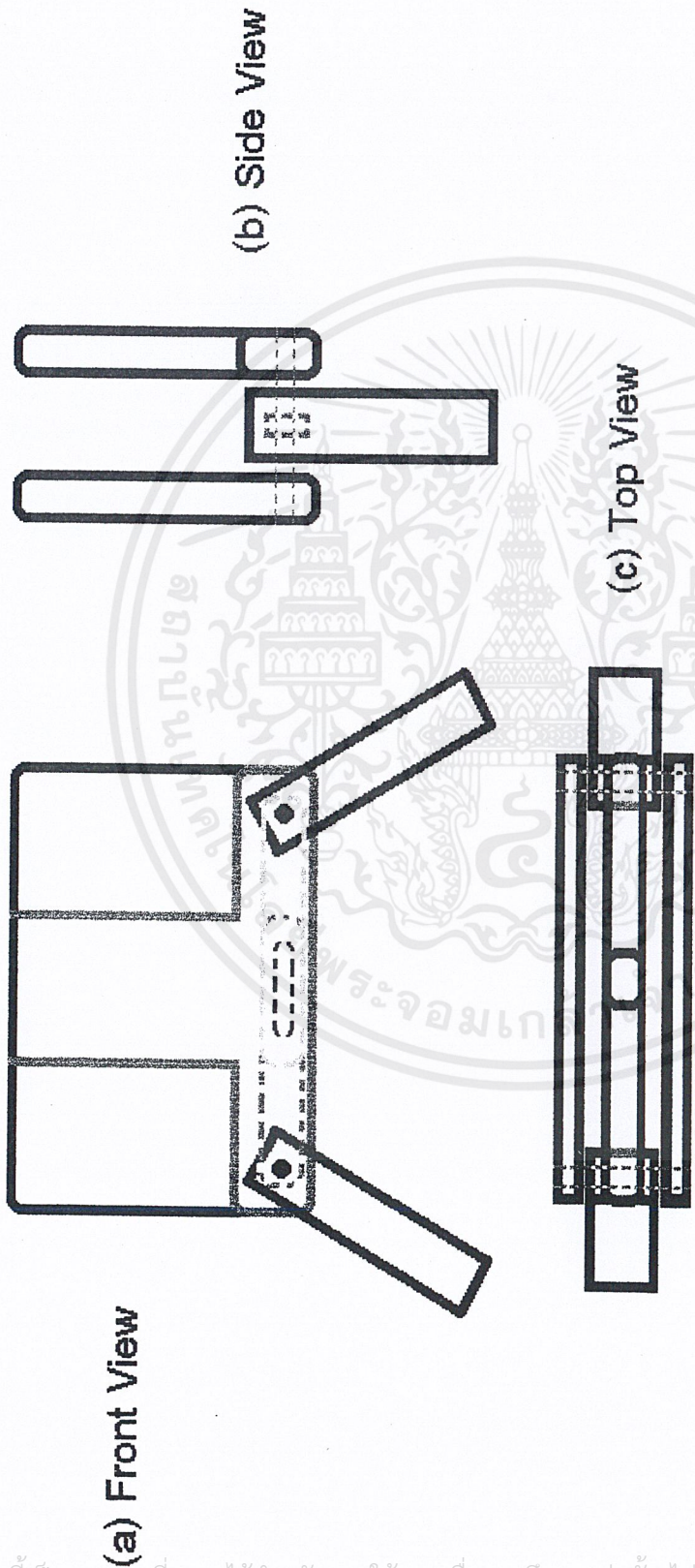

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

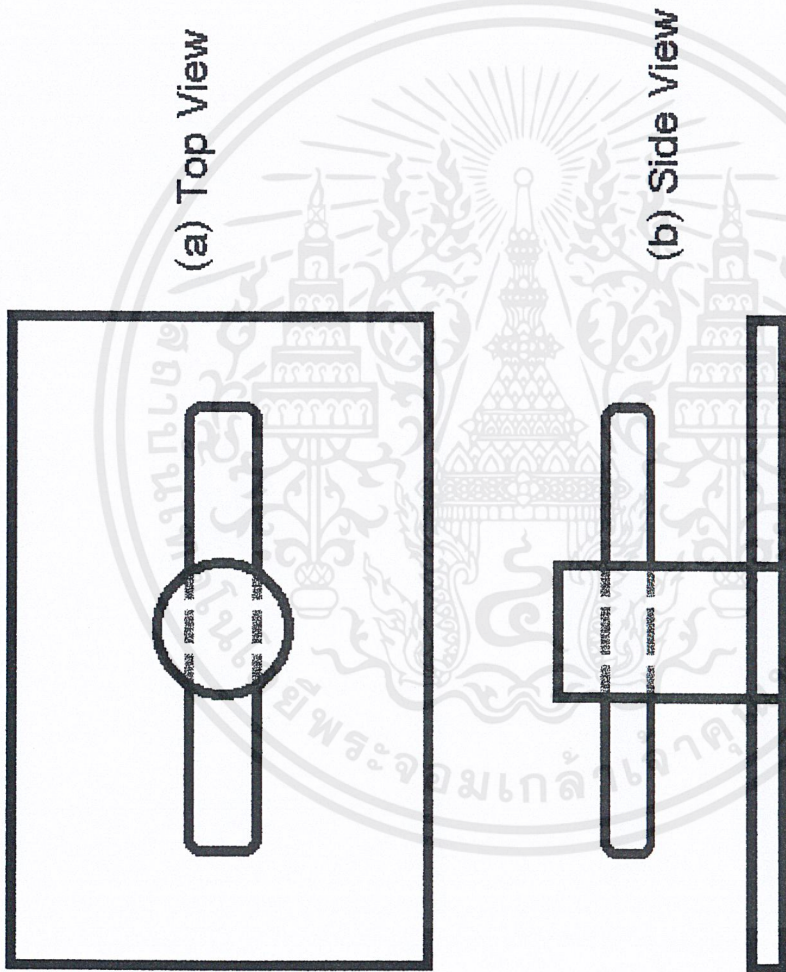
รูปที่ 3.12 : ส่วนแขน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

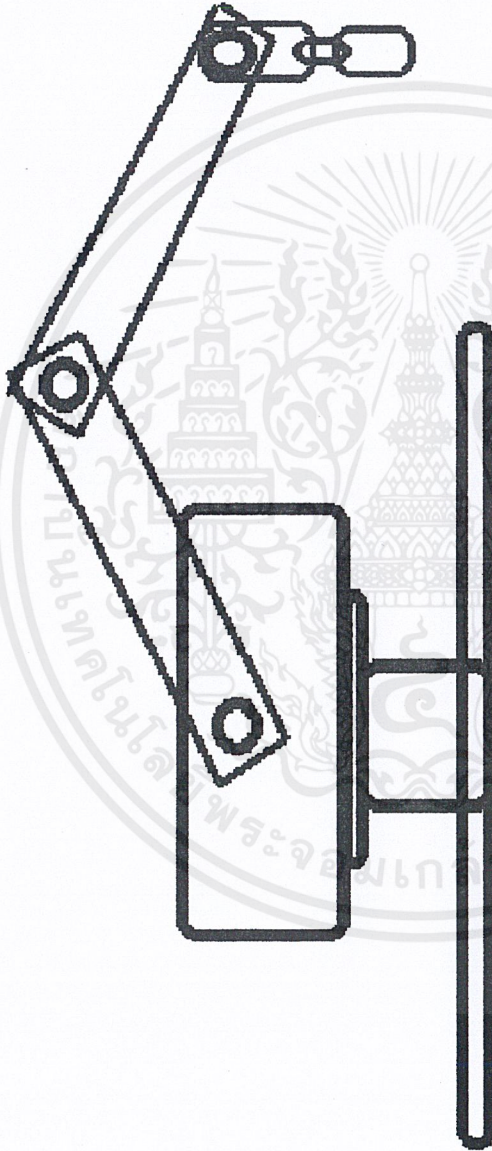
รูปที่ 3.13 : ส่วนมีข้อจับยึด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.14 : ส่วนและเพลลาที่ปช่องล่าง

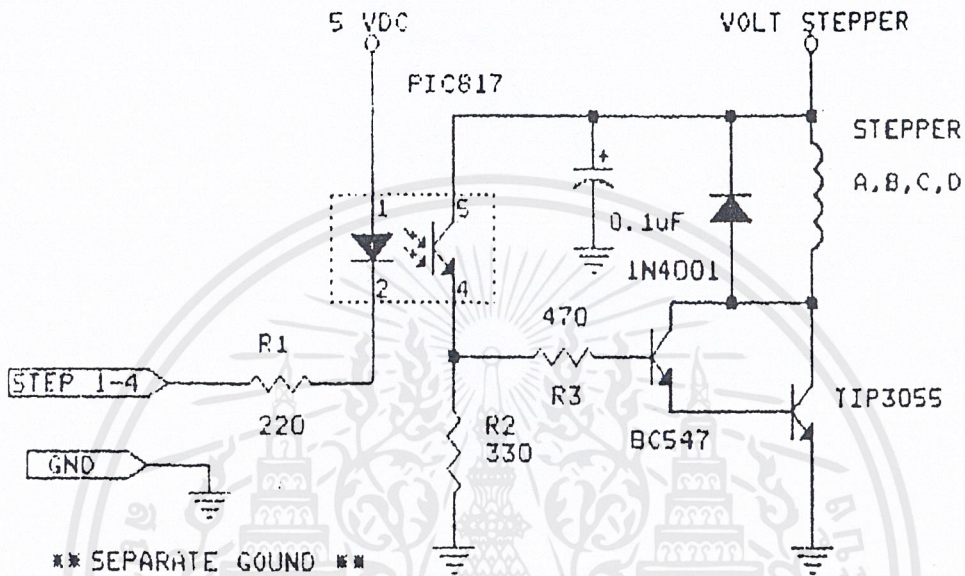
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.15 : แชนกล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในส่วนของวงจรขับมอเตอร์นั้นจะใช้ทรานซิสเตอร์เบอร์ BC547 ต่อคาร์ลิงตันกับ ทรานซิสเตอร์เบอร์ TIP3055 เพื่อขยายสัญญาณกระแสที่จะป้อนให้กับมอเตอร์

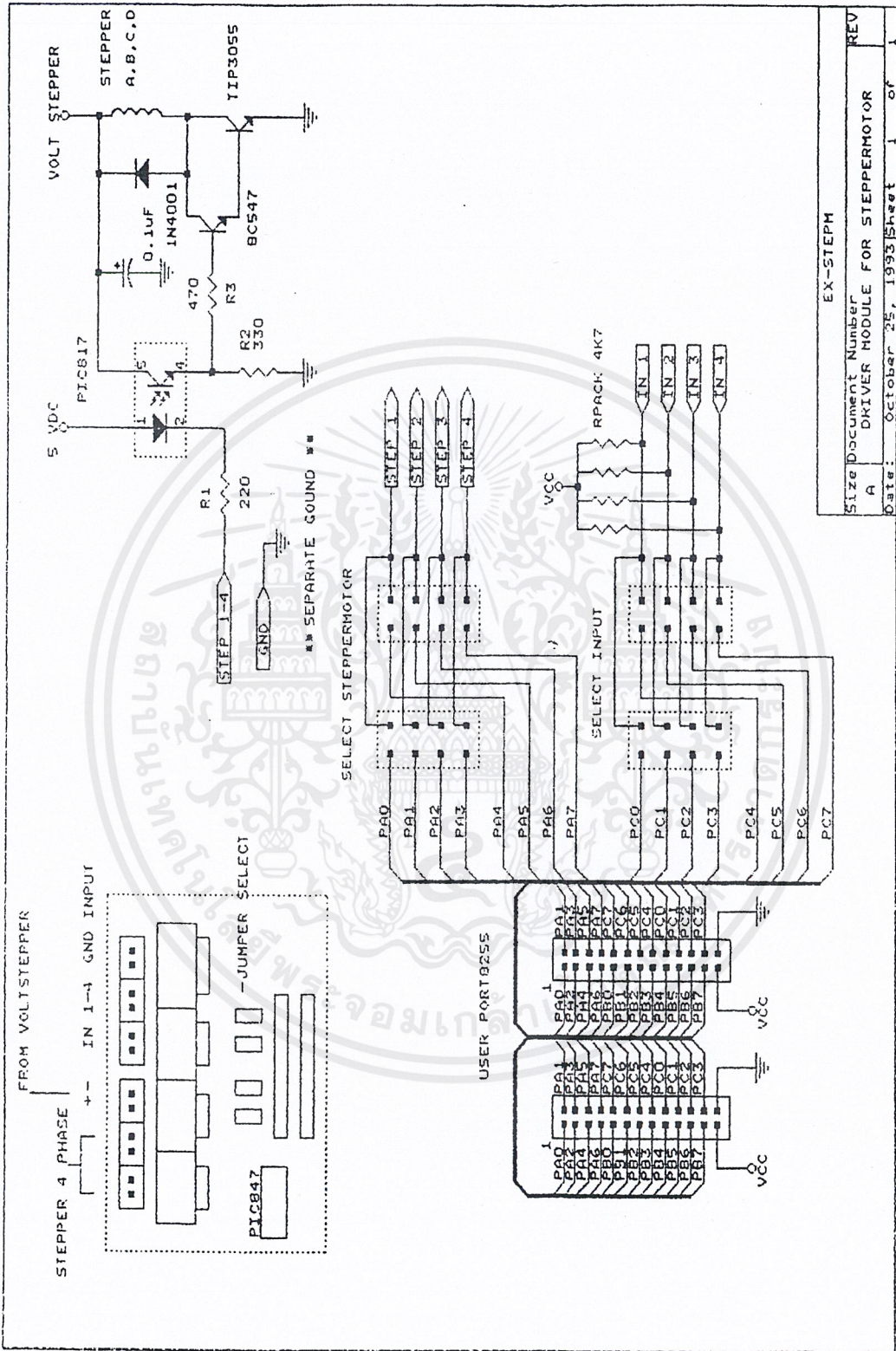

รูป 3.17 ส่วนของวงจรขับมอเตอร์บนบอร์ด EX-STEPM

การเลือกพอร์ตที่จะใช้งานของบอร์ด EX-STEPM สามารถเลือกได้โดยการปรับจัมเปอร์ (Jumper) ตามรูปที่แสดงตำแหน่งต่างๆบนบอร์ด

จากคุณสมบัติต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นทำให้สามารถนำบอร์ดนี้มาประยุกต์ใช้ในการขับมอเตอร์ได้ โดยขั้วต่อสเตป 1 เฟส จะขับมอเตอร์ได้ 1 ตัว โดยนำขั้วไฟบวกของมอเตอร์ต่อเข้ากับเฟสใดเฟสหนึ่งของบอร์ด(เช่นเฟส A)และขั้วไฟลบของมอเตอร์ต่อเข้ากับขั้วไฟลบของบอร์ด จากนั้นนำแหล่งจ่ายไฟตรงต่อเข้ากับขั้วบวกและลบของบอร์ด

จากวิธีที่กล่าวมาจะพบว่าเราสามารถใช้ออร์ดนี้ขับมอเตอร์ได้ถึง 4 ตัว(1 ตัวต่อ 1 เฟส) จากนั้นก็ป้อนสัญญาณดิจิทัลผ่านพอร์ต 8255 เราจะสามารถกำหนดระยะเวลาที่จะให้มอเตอร์ตัวนั้นๆทำงานโดยกำหนดที่ความยาวของพัลส์ที่ส่งให้กับมอเตอร์

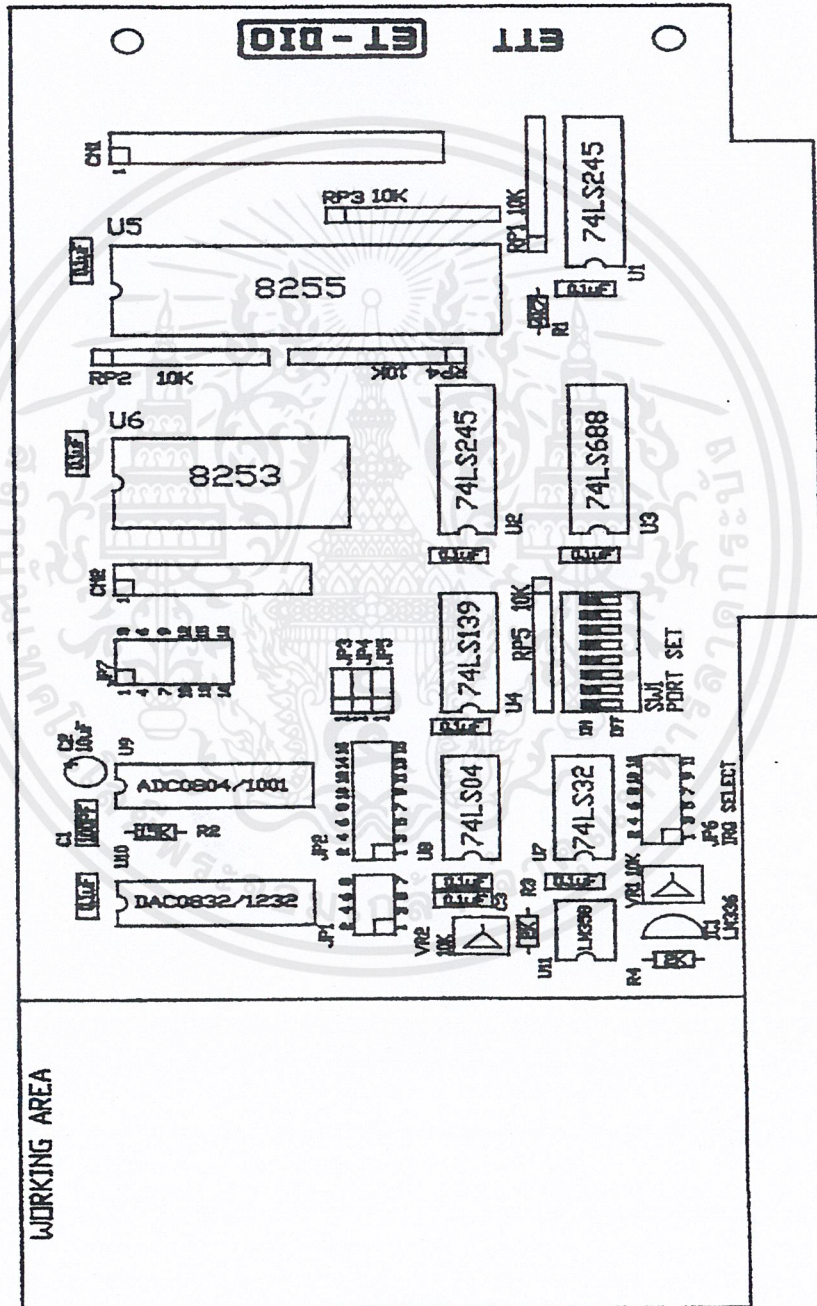
EX-STEPM	
Size	Document Number
A	DRIVER MODULE FOR STEPPER MOTOR
Date:	October 25, 1993
Page:	1 of 1
REV	

รูป 3.18 แผงวงจรของบอร์ด EX-STEPM (Schematics)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 บอร์ดอินเตอร์เฟส

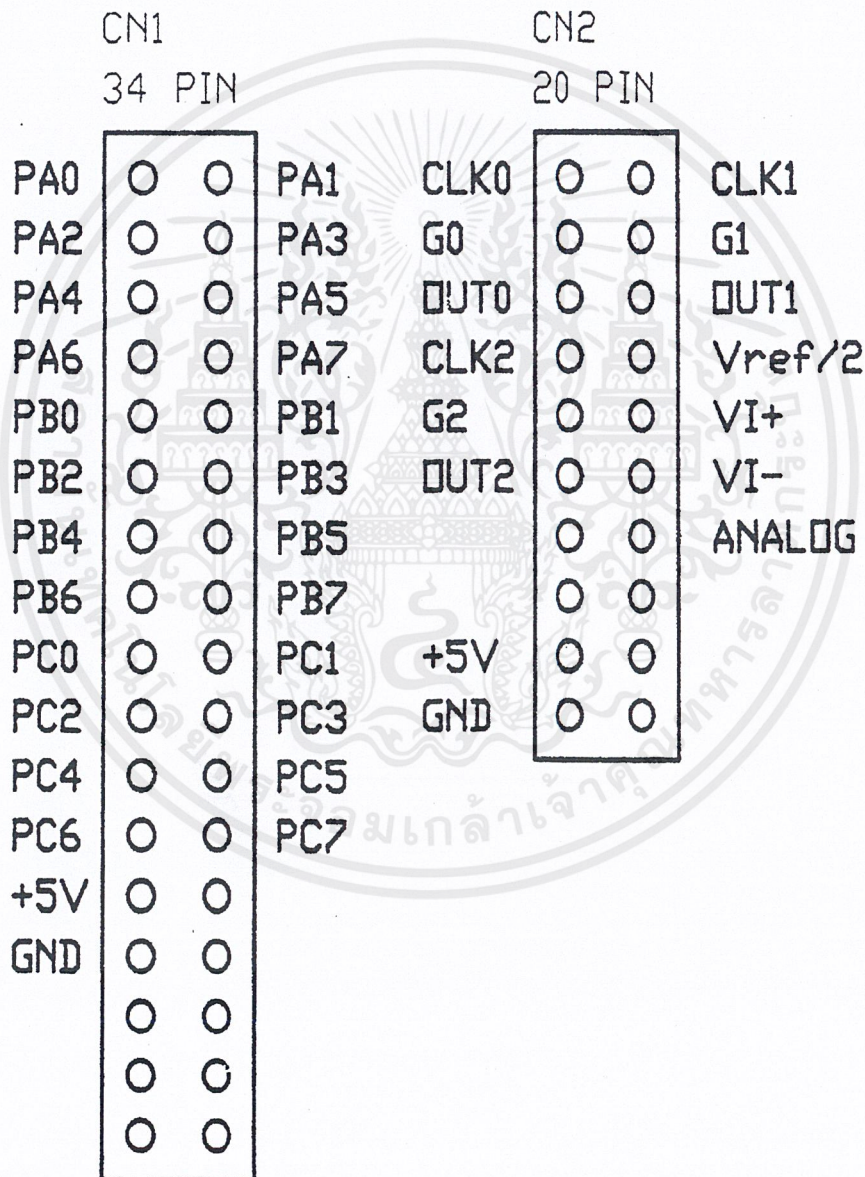
บอร์ดอินเตอร์เฟสที่จะนำมาใช้ในการเชื่อมต่อการส่งข้อมูลระหว่างคอมพิวเตอร์พีซี(ที่เราจะใช้เป็นไมโครคอนโทรลเลอร์ก็วงจรจับมอเตอร์ เราจะใช้การ์ดอินเตอร์เฟส ET-PCDIO ของบริษัท อีทีที จำกัด

รูปที่ 3.19 แผงวงจรของบอร์ด ET-PCDIO

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเชื่อมต่อบอร์ดทำได้โดยเสียบบอร์ดอินเตอร์เฟสนี้เข้ากับสล็อต ISA ของคอมพิวเตอร์พีซี จากนั้นต่อสายแพร์จากพอร์ต 8255 ของบอร์ดวงจรจับมอดเอร์มายังพอร์ต CN1 บนบอร์ดอินเตอร์เฟส จากนั้นก็ให้โปรแกรมทำหน้าที่ประมวลผลตำแหน่งของวัตถุบนพื้นจากไฟล์ภาพ .JPG แล้วส่งสัญญาณไปที่พอร์ต P₀-P₃ เพื่อส่งสัญญาณให้วงจรจับมอดเอร์ไปจับมอดเอร์ตามเฟสต่างๆ ของวงจรจับมอดเอร์นั่นคือ เฟส A-D นั่นเอง ส่วนการใช้งานและส่วนประกอบอื่นๆของบอร์ดอินเตอร์เฟสแสดงอยู่ในภาคผนวก

รูปที่ 3.20 ขาต่างๆของพอร์ตเอาต์พุตของบอร์ดอินเตอร์เฟส ET-PCDIO

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

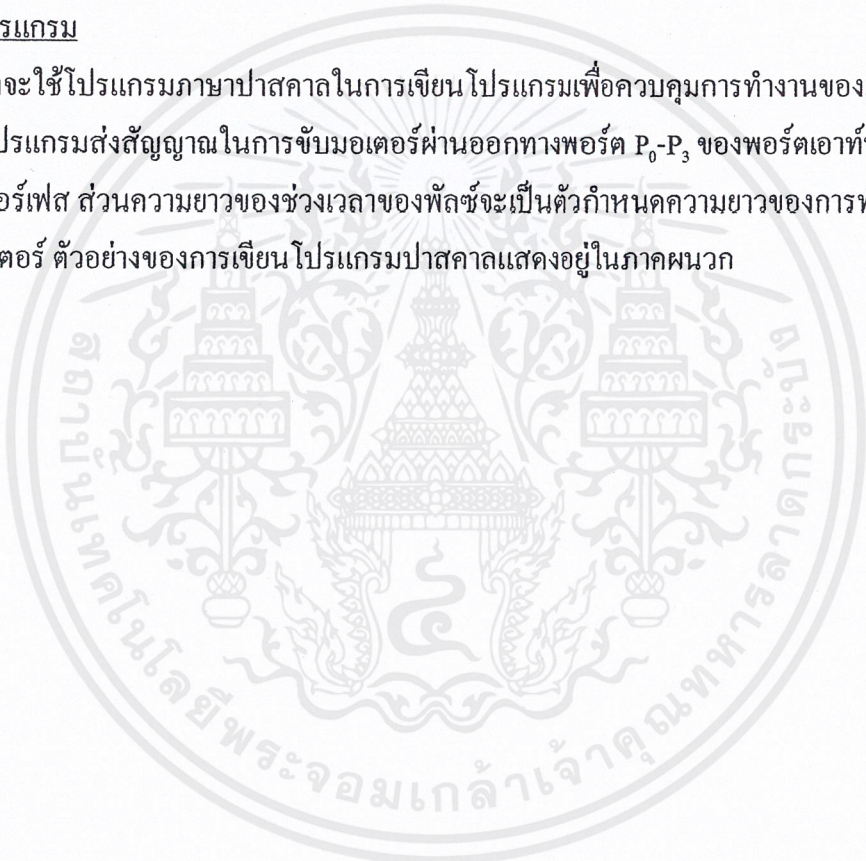
3.4 กล้องวิดีโอ(เซนเซอร์)

กล้องวิดีโอที่ใช้จะเป็นกล้องวิดีโอที่เชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์พีซีผ่านพอร์ตยูเอสบี (USB Port) กล้องวิดีโอนี้เป็นกล้องวิดีโอที่สามารถจับภาพเคลื่อนไหวและแคปเจอร์ภาพนิ่ง(capture) ได้

ในการทดลองเราจะให้กล้องวิดีโอสแกนภาพบนระนาบพื้นที่ที่ต้องการแล้วทำการแคปเจอร์ภาพนิ่งนั้น แล้วแปลงเป็นไฟล์ภาพ .JPG เพื่อส่งให้กับ โปรแกรมปาสคาลทำการประมวลผลต่อไป

3.5 การโปรแกรม

เราจะใช้โปรแกรมภาษาปาสคาลในการเขียน โปรแกรมเพื่อควบคุมการทำงานของแขนกล โดยเขียนโปรแกรมส่งสัญญาณในการจับมอเตอร์ผ่านออกทางพอร์ต P_0 - P_3 ของพอร์ตเอาต์พุตของ การ์ดอินเตอร์เฟส ส่วนความยาวของช่วงเวลาของพัลส์จะเป็นตัวกำหนดความยาวของการทำงานของมอเตอร์ ตัวอย่างของการเขียนโปรแกรมปาสคาลแสดงอยู่ในภาคผนวก

บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

4.1 การทดลอง

4.1.1. การเชื่อมต่อและการติดตั้งอุปกรณ์

เริ่มจากการเชื่อมต่อต่างๆเข้าด้วยกันตามรูปที่ 1(หน้า 1) เริ่มจากการเชื่อมต่อแขนกลเข้ากับวงจรขับมอเตอร์ก่อน โดยต่อขั้วไฟบวกของมอเตอร์ทั้ง 3 ตัวและของโซลินอยด์อีกหนึ่งตัวกับเข้าเฟส A,B,C และ D ของวงจรขับมอเตอร์ โดยให้มอเตอร์หมุนใหญ่ต่อเข้ากับเฟส A มอเตอร์ตัวที่หมุนข้ออกต่อกับเฟส B มอเตอร์ตัวที่หมุนข้อมือต่อกับเฟส C และ โซลินอยด์ต่อกับเฟส D แล้วต่อขั้วไฟลบของมอเตอร์เข้ากับขั้วไฟลบบนวงจรขับมอเตอร์ จากนั้นนำแหล่งจ่ายไฟกระแสตรงปรับแรงดันเอาท์พุทเป็น 24 โวลท์ ต่อเข้ากับขั้วบวกและลบของวงจรขับมอเตอร์

จากนั้นทำการเชื่อมต่อบอร์ดอินเตอร์เฟสกับคอมพิวเตอร์พีซีที่เราจะใช้ในการ โปรแกรมและประมวลผล โดยเสียบบอร์ดอินเตอร์เฟสเข้ากับสล็อต ISA บนเมนบอร์ดของคอมพิวเตอร์ จากนั้นทำการติดตั้งซอฟต์แวร์และตั้งค่าของเครื่องเพื่อเตรียมใช้งานต่อไป โดยปรับสวิทช์บนบอร์ดให้ A8 กับ A9 อยู่ในตำแหน่ง ON ส่วน A0,A1,A2,A3,A4,A5,A6,A7,A10,A11 อยู่ในตำแหน่ง OFF เช่นนี้จะเป็นการกำหนดตำแหน่งแอดเดรสพอร์ทเอาท์พุท 8255 เริ่มที่ตำแหน่งแอดเดรส 300H

300H = Port A

301H = Port B

302H = Port C

303H = Control Port

ต่อไปก็ทำการต่อบอร์ดอินเตอร์เฟสกับวงจรขับมอเตอร์ โดยใช้สายแพร์เสียบจากพอร์ท 8255 บนวงจรขับมอเตอร์แล้วไปเสียบยังพอร์ท CN1 บนบอร์ดอินเตอร์เฟส

ทำการต่อกล่องวิธีโอเข้ากับพอร์ทยูเอสบี บนคอมพิวเตอร์พีซี

เตรียมฉากที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งประกอบไปด้วยระนาบพื้นซึ่งกำหนดให้เป็นสี่เหลี่ยมและวัตถุซึ่งกำหนดให้เป็นสี่เหลี่ยม

จากนั้นทำการเซตค่าเริ่มต้นของโปรแกรม โดยเซตคอนโทรลเวิร์ดให้กับบอร์ดอินเตอร์เฟส เช่น Port[303]=80; เป็นการเซตให้พอร์ทเอาท์พุทของ 8255 (Port A,Port B,Port C) ทำงานเป็นพอร์ทเอาท์พุททั้งหมด

4.1.2 การทดลอง

เริ่มจากนำกล้องวิดีโอที่ใช้เป็นเซนเซอร์สแกนบนพื้นระนาบที่ต้องการเพื่อหาตำแหน่งวัตถุ โดยวัตถุเป็นสีดำพื้นเป็นสีขาว แล้วแคปเจอร์ภาพนิ่งเป็นไฟล์ .JPG จากนั้นใช้โปรแกรมปาดศาลทำการเปิดไฟล์ภาพนี้(ใช้คำสั่งAssign)ซึ่งไฟล์ภาพจะเก็บค่าของสี 1 pixel ต่อ 1 บิต แล้วให้โปรแกรมทำการสแกนไฟล์ภาพนี้ทีละไบต์ไล่ไปเรื่อยๆ จากด้านซ้ายของภาพไปยังด้านขวาของภาพจนกว่าจะพบจุดที่เป็นวัตถุ เมื่อโปรแกรมสแกนจนพบส่วนที่เป็นพื้นจะแสดงเลข 1 ออกมาในแต่ละบิต ซึ่งหมายถึงเลข 255 ในระบบไบต์ เมื่อสแกนถึงตำแหน่งวัตถุ ก็จะแสดงเลข 0 ออกมา เมื่อทราบตำแหน่งวัตถุก็ให้โปรแกรมทำการส่งเอาท์พุทพัลซ์ไปยังพอร์ท P_0 - P_3 (โดยใช้คำสั่งPort) ซึ่งเป็นพอร์ทเอาท์พุทของบอร์ดอินเตอร์เฟสที่เชื่อมต่อไปยังวงจรถับมอเตอร์ โดยเซ็ทบิตที่ต้องการส่งออกเป็น 0 เช่น จะส่งสัญญาณให้มอเตอร์ที่ต่อกับเฟส A ทำงานก็ต้องเซ็ทบิตดังนี้

Port[\$300]:=0E;

วงจรถับมอเตอร์ก็จะสั่งให้มอเตอร์หมุนไปยังตำแหน่งที่ต้องการ โดยใช้คำสั่งดีเลย์ (DELAY) ในการกำหนดความยาวของพัลซ์ที่จะส่งไป ซึ่งความยาวของพัลซ์ก็คือความยาวของเวลาที่จะทำให้มอเตอร์ทำงาน แขนกลจะเคลื่อนที่ไปยังตำแหน่งวัตถุตามต้องการ

4.2 ผลการทดลอง

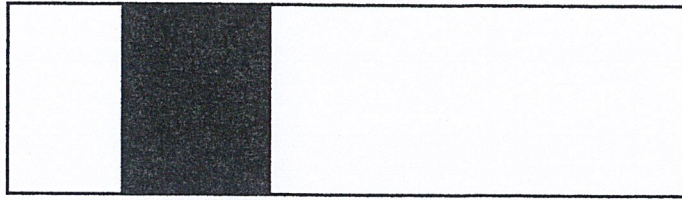
เนื่องจากการควบคุมตำแหน่งของ มอเตอร์ทำได้โดยใช้การกำหนดความยาวของพัลซ์ที่ส่งออกไปให้กับพอร์ทเอาท์พุทของบอร์ดอินเตอร์เฟส ดังนั้นผลการทดลองจึงอยู่ในรูปของผลตอบสนองของการเคลื่อนที่ไปตามความยาวของพัลซ์ซึ่งได้ว่า 1 รอบของมอเตอร์ จะมีความยาวของดีเลย์เท่ากับ 925(925 มิลลิวินาที) ถ้าต้องให้มอเตอร์หมุนไป 1 รอบ ก็ให้ใช้คำสั่ง

Port[\$300]:=0E;

Delay(925);

ก็จะทำให้มอเตอร์ตัวที่ต่อกับเฟส A ของวงจรถับมอเตอร์หมุนไป 1 รอบ

โดยโปรแกรมจะแบ่งความละเอียดของระยะห่างระหว่างวัตถุกับจุดเริ่มต้นเป็น 3 ระดับคือ ระยะใกล้ ระยะกลาง และระยะไกล

รูปที่ 4.1 -ภาพตัวอย่างแสดงภาพวัตถุที่อยู่ระยะใกล้

รูปที่ 4.2 ภาพตัวอย่างแสดงภาพวัตถุที่อยู่ระยะกลาง

รูปที่ 4.3 ภาพตัวอย่างแสดงภาพวัตถุที่อยู่ระยะไกล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อได้ภาพวัตถุแล้ว นำมาสแกนใน โปรแกรมปาสคาล โดยมีโปรแกรมดังนี้

```

PROGRAM SCAN;
USES CRT;
VAR FILVAR:TEXT;
    C:CHAR;
    B:INTEGER;
    A:LONGINT;
    D:STRING;
    E:INTEGER;
BEGIN
    CLRSCR;
    ASSIGN(FILVAR,'C:\test1.BMP');
    RESET(FILVAR);
    WHILE NOT EOF(FILVAR) DO
    BEGIN
        READ(FILVAR,C);
        B:=ORD(C);
        A:=A+1;
        WRITE(A,':',B,');
        IF WHEREX >70 THEN Writeln;
        IF WHEREY =25 THEN
        BEGIN
            READKEY;
            CLRSCR;
        END;
    END;
    CLOSE(FILVAR);
    READLN;
END.

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมจะทำการสแกนจากซ้ายไปขวาของภาพ จะได้ผลที่แสดงบนหน้าจอดังนี้

1:66 2:77 3:222 4:0 5:0 6:0 7:0 8:0 9:0 10:0 11:62 12:0 13:0 14:0 15:40 16:0 17:0 18:0 19:252
 20:0 21:0 22:0 23:5 24:0 25:0 26:0 27:1 28:0 29:130 30:0 31:0 32:0 33:0 34:0 35:160 36:0 37:0 38:0
 39:196 40:14 41:0 42:0 43:196 44:14 45:0 46:0 47:0 48:0 49:0 50:0 51:0 52:0 53:0 54:0 55:0 56:0
 57:0 58:0 59:255 60:255 61:255 62:0 63:255 64:255 65:255 66:255 67:255 68:255 69:255 70:255
 71:255 72:255 73:255 74:248 75:0 76:0 77:0 78:0 79:127 80:255 81:255 82:255 83:255 84:255
 85:255 86:255 87:255 88:255 89:255 90:255 91:255 92:255 93:255 94:240 95:255 96:255 97:255
 98:255 99:255 100:255 101:255 102:255 103:255 104:255 105:255 106:248 107:0 108:0 109:0
 110:0 111:127 112:255 113:255 114:255 115:255 116:255 117:255 118:255 119:255 120:255
 121:255 122:255 123:255 124:255 125:255 126:240 127:255 128:255 129:255 130:255 131:255
 132:255 133:255 134:255 135:255 136:255 137:255 138:248 139:0 140:0 141:0 142:0 143:127
 144:255 145:255 146:255 147:255 148:255 149:255 150:255 151:255 152:255 153:255 154:255
 155:255 156:255 157:255 158:240 159:255 160:255 161:255 162:255 163:255 164:255 165:255
 166:255 167:255 168:255 169:255 170:248 171:0 172:0 173:0 174:0 175:127 176:255 177:255
 178:255 179:255 180:255 181:255 182:255 183:255 184:255 185:255 186:255 187:255 188:255
 189:255 190:240 191:255 192:255 193:255 194:255 195:255 196:255 197:255 198:255 199:255
 200:255 201:255 202:248 203:0 204:0 205:0 206:0 207:127 208:255 209:255 210:255 211:255
 212:255 213:255 214:255 215:255 216:255 217:255 218:255 219:255 220:255 221:255 222:240

หมายเหตุ แสดงในลักษณะ ไบท์ที่ : ค่าของสี {255 คือสีพื้น(ขาว) และ 0 คือสีวัตถุ(ดำ)}

จากผลที่ได้จะพบว่าจุดสิ้นสุดของภาพทางด้านซ้ายมีค่าเป็น 240 แล้วนับจำนวนไบท์ที่เป็นตำแหน่งพื้นคือ 255 ว่ามีจำนวนเท่าใด จนไปถึงไบท์ที่เป็น 0 ซึ่งเป็นตำแหน่งวัตถุจำนวนไบท์ที่นับได้ คือ จำนวนที่บอกว่าตำแหน่งวัตถุห่างจากขอบภาพด้านซ้ายเป็นจำนวนกี่ไบท์ซึ่งในภาพตัวอย่างนี้จะพบว่าเป็น 13 ไบท์ จากนั้นทำการเขียน โปรแกรมให้แขนกลเคลื่อนที่ไปยังวัตถุตามต้องการ โดยมีโปรแกรมที่สมบูรณ์ดังนี้

```

PROGRAM CONTROL ARM;
USES CRT;
VAR FILVAR:TEXT;
    C,D,F:CHAR;
    G,A,B,E:INTEGER;
BEGIN
    CLRSCR;
    ASSIGN(FILVAR,'C:\TEST1.BMP'); {ส่วนสแกนภาพ}
    RESET(FILVAR);
    REPEAT
        BEGIN
            READ(FILVAR,C);
            B:=ORD(C);
        END;
    UNTIL B=240;
    REPEAT
        BEGIN
            READ(FILVAR,D);
            E:=ORD(D);
            A:=A+1;
        END;
    UNTIL E=0;
    WRITELN('VALUE FROM LEFT SIDE OF PICTURE:',A);
    CLOSE(FILVAR);
    {ส่วนควบคุมแขนกล}
    IF A>=17 THEN {เมื่อสแกนภาพได้ค่าไถ่}
    BEGIN
        PORT[$303]:=$80;
        PORT[$300]:=$0F;
        port[$300]:=$0D;
    
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

DELAY(1500);
PORT[$300]:=$0F;
port[$300]:=$0E;
DELAY(1000);
PORT[$300]:=$0F;
port[$300]:=$0B;
DELAY(750);
PORT[$300]:=$0F;
PORT[$300]:=$07;
READLN;

PORT[$300]:=$03; {เคลื่อนที่กลับ}
DELAY(750);
PORT[$300]:=$07;
PORT[$300]:=$06;
DELAY(1000);
PORT[$300]:=$07;
PORT[$300]:=$05;
DELAY(1500);
PORT[$300]:=$07;
READLN;
PORT[$300]:=$03;
DELAY(250);
PORT[$300]:=$07;
READLN;
PORT[$300]:=$0F;
READLN;
PORT[$300]:=$0B;
DELAY(750);
PORT[$300]:=$0F;

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

READLN;
END;
IF (17>A) AND (A>8) THEN ...{เมื่อสแกนภาพได้ค่ากลาง}...
BEGIN
PORT[$303]:= $80;
PORT[$300]:= $0F;
port[$300]:= $0E;
DELAY(750);
PORT[$300]:= $0F;
port[$300]:= $0D;
DELAY(780);
PORT[$300]:= $0F;
port[$300]:= $0B;
DELAY(900);
PORT[$300]:= $0F;
PORT[$300]:= $07;
READLN;

PORT[$300]:= $03; {เคล็ดร้อนที่กลับ}
DELAY(900);
PORT[$300]:= $07;
PORT[$300]:= $06;
DELAY(750);
PORT[$300]:= $07;
PORT[$300]:= $05;
DELAY(780);
PORT[$300]:= $07;
READLN;
PORT[$300]:= $03;
DELAY(250);

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

PORT[$300]:=$07;
READLN;
PORT[$300]:=$0F;
READLN;
PORT[$300]:=$0B;
DELAY(750);
PORT[$300]:=$0F;
READLN;
END;
IF A<=8 THEN {เมื่อสแกนภาพได้ค่าใดก็ได้}
BEGIN
PORT[$303]:=$80;
PORT[$300]:=$0F;
port[$300]:=$0E;
DELAY(600);
PORT[$300]:=$0F;
port[$300]:=$0D;
DELAY(700);
PORT[$300]:=$0F;
port[$300]:=$0B;
DELAY(900);
PORT[$300]:=$0F;
PORT[$300]:=$07;
READLN;

PORT[$300]:=$03; {เคลื่อนที่กลับ}
DELAY(900);
PORT[$300]:=$07;
PORT[$300]:=$06;
DELAY(600);

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
PORT[$300]:=$07;
PORT[$300]:=$05;
DELAY(700);
PORT[$300]:=$07;
READLN;
PORT[$300]:=$03;
DELAY(250);
PORT[$300]:=$07;
READLN;
PORT[$300]:=$0F;
READLN;
PORT[$300]:=$0B;
DELAY(750);
PORT[$300]:=$0F;
READLN;
END;
END.
```


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ1. ลักษณะทั่วไปและการใช้งาน ET – DIO CARD

ET – DIO CARD เป็นลักษณะของ PC CARD ใช้เชื่อมต่อจากเครื่อง PC เพื่อขยายระบบอินพุตและเอาต์พุต ให้ใช้งานได้มากยิ่งขึ้น ET – DIO CARD สามารถที่จะรับสัญญาณอินพุตและให้สัญญาณเอาต์พุตออกมาได้ทั้งในรูปของ Analog และ Digital ทำให้มีความอ่อนตัวในการนำไปประยุกต์ใช้งานด้านต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้นซึ่ง ET – DIO CARD มีอุปกรณ์ร่วมและมีจุดเด่นๆ ของตัวมันเองดังนี้

- มี ไอซี 8255 (Programmable Peripheral Interface) จำนวน 1 ตัว ซึ่งสามารถที่จะใช้โปรแกรมให้เป็นได้ทั้งอินพุตและเอาต์พุตตามความต้องการของผู้ใช้เองได้ทั้งหมด 3 พอร์ต หรือ 24 บิต I/O ในรูปของสัญญาณ Digital นั่นเอง

- มี ไอซี 8253 (Programmable Interval Timer) จำนวน 1 ตัว ทำให้ ET – DIO CARD สามารถที่จะประยุกต์ใช้งานเกี่ยวกับระบบฐานเวลาต่างๆ ได้มากมายเช่น

1. โปรแกรมให้ทำงานเป็นวงจรสร้างฐานเวลาแบบต่างๆ
2. โปรแกรมให้เป็นวงจรรนับแบบต่างๆ
3. โปรแกรมให้เป็นวงจรสร้างสัญญาณ Interrupt ให้เครื่อง PC
4. โปรแกรมให้เป็นวงจรสร้างสัญญาณ Square Wave
5. โปรแกรมให้เป็นวงจรสร้างความถี่

ซึ่งใน IC 8253 นี้ มีโครงสร้างภายในให้ใช้งานถึง 3 แชนแนล และแต่ละแชนแนล ทำงานแยกจากกันอย่างอิสระ

- มี ไอซี ADC (Analog to Digital) จำนวน 1 ตัว ซึ่งสามารถที่จะเลือกใช้ได้ถึง 2 เบอร์ คือ ADC0804 (8 บิต) หรือ ADC1001 (10 บิต) ซึ่งทำให้ ET – DIO CARD สามารถที่จะประยุกต์ใช้งานในการตรวจจับ หรือการวัดสัญญาณหรือรับสัญญาณอินพุตในรูปของสัญญาณ Analog ได้ 1 channel ซึ่งขนาดของสัญญาณ Analog ที่รับเข้ามาสามารถที่จะรับได้โดยตรงสูงถึง 5VDC หรือมากกว่าโดยเพิ่มวงจรขยายย่านวัดเข้าไปอีกเล็กน้อย ทำให้ ET – DIO CARD สามารถประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือวัดสัญญาณต่างๆ ได้มากมายเช่น

1. เครื่องวัดแรงดัน
2. เครื่องวัดกระแส
3. เครื่องวัดอุณหภูมิ
4. เครื่องวัดความต้านทาน
5. เครื่องวัดความจุ

ซึ่งผลการวัดแบบต่างๆ สามารถที่จะนำมาเก็บเป็นแฟ้มข้อมูลหรือแสดงผลในรูปแบบอื่นๆ ได้ตามต้องการ โดยผู้ใช้เขียนโปรแกรมควบคุมเอง

- มีไอซี DAC (Digital to Analog Converter) จำนวน 1 ตัว ซึ่งสามารถเลือกได้ใช้ถึง 2 เบอร์ คือ DAC0832 (8 บิต) หรือ DAC1232 (12 บิต) ซึ่งเลือกได้โดยการ Set Jumper JP1 (ดูรายละเอียดเรื่องการ Setup Jumper) ทำให้ ET – DIO CARD สามารถที่จะประยุกต์ใช้ในงานควบคุมต่างๆ โดยส่งสัญญาณในรูปแบบของ Analog ออกไปควบคุมอุปกรณ์ภายนอก ซึ่งขนาดของสัญญาณ Analog มีวงจร OP – AMP เพื่อขยายขนาดของสัญญาณอยู่แล้วซึ่งผู้ใช้สามารถปรับขนาดของสัญญาณได้ตั้งแต่ 0 V – 10.66 VDC

- มีวงจรถอดรหัสตำแหน่งของพอร์ตที่จะใช้งาน ทำให้สะดวกในการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของพอร์ต ที่จะใช้งานได้ง่ายโดยการ SET DIP – SWITCH ทำให้มีความอ่อนตัวในการใช้งาน และสามารถที่จะนำ ET – DIO CARD ต่อร่วมกับเครื่อง PC ได้มากกว่า 1 CARD โดยกำหนดพอร์ตใช้งานที่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมเรื่องการ DECODE PORT)

- มี Working Area มากถึง 5 CM x 9CM ทำให้มีพื้นที่วางใช้งานมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้ใช้สามารถที่จะประยุกต์ใช้งานต่อวงจรหรือเพิ่มเติมอุปกรณ์ต่างๆ ได้มากมาย

การ DECODE PORT

ตำแหน่งของพอร์ต บน ET – DIO CARD จะใช้ IC TTL 74LS688 (U3) 74LS139-(U4) 74LS32 (U7) SWITCH DIP – 8 (SW1) ต่อร่วมกันเป็นวงจร DECODE PORT โดยใช้ SWITCH1 เป็นตัวกำหนดเบอร์ พอร์ต ตามความต้องการของผู้ใช้ โดยใน ET – DIO CARD จะใช้ตำแหน่งของพอร์ต ทั้งหมด 12 พอร์ต คือ

XX0H	=	Port PA ของ 8255
XX1H	=	Port PB ของ 8255
XX2H	=	Port PC ของ 8255
XX3H	=	Port Control ของ 8255
XX4H	=	Port Counter 0 ของ 8253
XX5H	=	Port Counter 1 ของ 8253
XX6H	=	Port Counter 2 ของ 8253
XX7H	=	Port Control ของ 8253
XX8H	=	Port Control ของ DAC
XX9H	=	Port Control ของ DAC
XXAH	=	Port Control ของ ADC
XXBH	=	Port Control ของ ADC

เราสามารถที่จะกำหนดเบอร์พอร์ต ได้โดยการกำหนดระบบ Logic ให้กับตำแหน่ง ADDRESS นั้นๆ ตามความต้องการ ซึ่งบน ET – DIO CARD สามารถที่จะกำหนดระดับของ Logic ให้กับตำแหน่ง ADDRESS ใดๆ โดยใช้ SWITCH1 ซึ่งหาก ON SWITCH จะได้ระดับ Logic “0” หาก OFF SWITCH จะได้ระดับ Logic

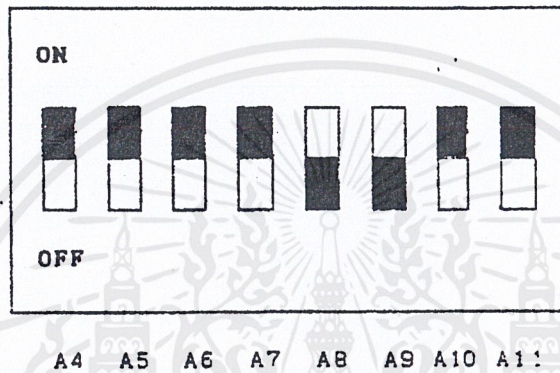
ตัวอย่างเช่น ถ้าเราต้องการกำหนดตำแหน่ง Port ADDRESS เป็น 300H สามารถที่จะทำได้ ดังนี้คือ

1. กำหนดระดับ Logic ให้กับ ADDRESS ต่างๆ ให้เท่ากับ 300H คือ

A11	A10	A9	A8	A7	A6	A5	A4	A3	A2	A1	A0
0	0	1	1	0	0	0	0	X	X	X	X
		3			0				0		

จะเห็นได้ว่าที่ตำแหน่ง Port 300H เราต้องให้ Logic “1” กับตำแหน่ง ADDRESS A8, A9 และต้องให้ Logic “0” กับ ADDRESS A11, A10, A7, A6, A5, A4 (ซึ่ง A4 – A11 ถูกต่อไว้กับ Dip – Switch SW1) ส่วน A0 – A3 ถูก DECODE ด้วยไอซี 74LS139 อีกทีหนึ่ง ดังนั้น SW1 จึงมีหน้าเลือก ADDRESS เพียงสองหลักเท่านั้น

2. SET SWITCH เพื่อกำหนด Logic ให้ตำแหน่ง ADDRESS ตามข้อ 1

ซึ่งเมื่อเรากำหนดให้ ET – DIO CARD มีค่าตำแหน่งเท่าใดแล้วการใช้งานอุปกรณ์ใดๆ บน ET – DIO CARD ต้องอ้างตำแหน่งนั้นๆ เสมอ เช่น เรากำหนดให้ ET – DIO CARD ทำงานที่ตำแหน่ง 300H (ON SWITCH ที่ตำแหน่ง 1, 2, 3, 4, 7, 8 และ OFF SWITCH ที่ตำแหน่ง 5, 6) จะมีผลทำให้เบอร์ Port เป็นดังนี้คือ

300H	=	Port PA ของ 8255
301H	=	Port PB ของ 8255
302H	=	Port PC ของ 8255
303H	=	Port Control ของ 8255
304H	=	Port Counter 0 ของ 8253
305H	=	Port Counter 1 ของ 8253
306H	=	Port Counter 2 ของ 8253
307H	=	Port Control ของ 8253
308H	=	Port Control ของ DAC
309H	=	Port Control ของ DAC
30AH	=	Port Control ของ ADC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

30BH = Port Control ของ ADC

การใช้งาน 8255 (Programmable Peripheral Interface).

ไอซี 8255 (Programmable Peripheral Interface) เป็นไอซี ประกอบด้วยพอร์ตใช้งานถึง 3 พอร์ต และพอร์ตควบคุม (CONTROL PORT) อีก 1 พอร์ต รวมเป็น 4 พอร์ต ซึ่งไอซี 8255 สามารถที่จะ โปรแกรมให้เป็นได้ทั้งอินพุตและเอาต์พุตได้ทั้ง 3 พอร์ต หรือ 24 บิต 1/0 โดยการกำหนดที่พอร์ตควบคุมเพื่อกำหนดการทำงานของ 8255 ซึ่งมีรายละเอียดและตัวอย่างการโปรแกรมดังนี้คือ

D0 ใช้สำหรับกำหนดการทำงานของพอร์ต C ล่าง (PC0 – PC3) คือ

ถ้าเป็น 1 หมายถึงให้เป็น Input

ถ้าเป็น 0 หมายถึงให้เป็น Output

D1 ใช้สำหรับกำหนดการทำงานของพอร์ต B (PB0 – PB7) คือ

ถ้าเป็น 1 หมายถึงให้เป็น Input

ถ้าเป็น 0 หมายถึงให้เป็น Output

D2 ใช้สำหรับกำหนดการทำงานของพอร์ต C ล่าง และพอร์ต B คือ

ถ้าเป็น 0 หมายถึงให้พอร์ต C ล่างและพอร์ต B ทำงานในโหมด 0

ถ้าเป็น 1 หมายถึงให้พอร์ต C ล่างและพอร์ต B ทำงานในโหมด 1

D3 ใช้สำหรับกำหนดการทำงานของพอร์ต C บน (PC4 – PC7) คือ

ถ้าเป็น 1 หมายถึงให้เป็น Input

ถ้าเป็น 0 หมายถึงให้เป็น Output

D4 ใช้สำหรับกำหนดการทำงานของพอร์ต A (PA0 – PA7) คือ

ถ้าเป็น 1 หมายถึงให้เป็น Input

ถ้าเป็น 0 หมายถึงให้เป็น Output

D6 , D5 ใช้สำหรับกำหนดโหมดการทำงานของพอร์ต C บนและพอร์ต A คือ

ถ้าเป็น 00 หมายถึงให้พอร์ต C บนและพอร์ต A ทำงานในโหมด 0

ถ้าเป็น 01 หมายถึงให้พอร์ต C บนและพอร์ต A ทำงานในโหมด 1

ถ้าเป็น 1X หมายถึงให้พอร์ต C บนและพอร์ต A ทำงานในโหมด 2

D7 ใช้สำหรับกำหนด MODE SET FLAG คือ

ถ้าเป็น 1 หมายถึง ACTIVE ซึ่งต้องกำหนดให้บิตนี้เป็น 1 เสมอ

ถ้าเป็น 0 หมายถึง NON – ACTIVE

ตัวอย่างเช่น เราต้องการให้ทั้ง 3 พอร์ต ของ 8255 (PA, PB, PC) เป็นเอาต์พุตทั้งหมดจะได้...

Control Word Code ดังนี้คือ

D7	D6	D5	D4	D3	D2	D1	D0
1	0	0	0	0	0	0	0
8				0			

ดังนั้นจะได้ Control Word Code = 80H

เมื่อได้ Control Word Code แล้วการ โปรแกรมให้ 8255 ทำงานตาม Control Word Code ก็เพียงแต่ส่งค่า Control Word Code ไปยังพอร์ตควบคุม (Control Port) การโปรแกรมจะทำเพียงครั้งเดียวเท่านั้น

ตัวอย่างเช่น เราเลือกแอดเดรสของ ED – DI0 CARD ไว้ที่ 300H จะได้ตำแหน่งพอร์ต ดังนี้คือ

300H	=	Port PA ของ 8255
301H	=	Port PB ของ 8255
302H	=	Port PC ของ 8255
303H	=	Port Control ของ 8255
(ดูรายละเอียดเพิ่มเติมเรื่องการ DECODE PORT)		

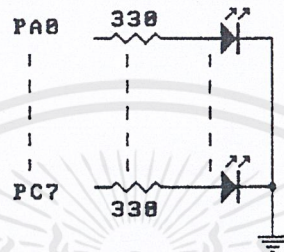
การ โปรแกรมได้โดยการส่งค่า Control Word Code (ในที่นี้คือ 80H) ให้พอร์ตควบคุม (ในที่นี้คือ 303H)

ตัวอย่างการ โปรแกรมด้วยภาษา PASCAL คือ

```
Port [S303] := S80;          Port [S303] := S80;
```

ตัวอย่างโปรแกรม

โปรแกรมที่ 1 เป็นตัวอย่างโปรแกรมทดสอบการทำงานของไอซี 8255 โดยกำหนดให้ไอซี 8255 ทำงานในโหมด 0 และกำหนดให้ทุกพอร์ต (PA , PB และ PC) เป็นเอาต์พุตทั้งหมดทุกบิต การขับเอาต์พุตของไอซี 8255 ในโปรแกรมนี้นี้ให้แสดงผลโดยหลอดแสดงผล LED ในรูปลักษณะของไฟวิ่งการทดสอบโปรแกรมผู้ใช้ต้องต่อหลอดแสดงผล LED และตัวต้านทานตามวงจร

การทำงานของโปรแกรม เริ่มจากการควบคุมให้หลอดแสดงผล LED ติด - ดับ ในลักษณะของไฟวิ่งแบบต่างๆ โดยทำที่ละพอร์ต คือ เริ่มจากพอร์ต PA ก่อน เมื่อเสร็จแล้วจึงเปลี่ยนไปพอร์ต PB และพอร์ต PC ตามลำดับ

Program TestOut8255;

{ทดสอบการทำงานของ Ic 8255 โดยให้ Ic 8255 ขับหลอดแสดงผล LED เป็นโปรแกรมไฟวิ่ง ทั้ง 3 Port โดยให้ ET - DIO CARD ทำงานที่ Port 300H}

Uses Crt;

Var StepPort : integer;

StepOut : interger;

Type DataOut = Array [1 .. 24] of interger;

PortNo = Array [1 .. 3] of interfer;

Const OutValue : DataOut = (\$01,\$02,\$04,\$08,\$10,\$20,\$40,\$80,

\$C0,\$E0,\$F0,\$F8,\$FC,\$FE,\$FF,\$7E,

\$3C,\$18,\$00,\$18,\$3C,\$7E,\$FF,\$00);

{กำหนดการ ติด - ดับ ของ LED ทั้ง 8 Bits}

OutPort : PortNo = (\$300,\$301,\$302);

Begin

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Port [\$303] : = {กำหนด Control Word Code ให้ Control Port
ของ 8255 โดยกำหนดให้เป็น OUTPUT ทั้ง 3 Port}

For StepPort : = 1 to 3 do

Begin

For StepOut : = 1 to 24 do

Begin

Port[OutPort[StepPort]] : = OutValue[StepOut];

Delay(100);

End;

End;

End.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ2. โปรแกรมตัวอย่างของบอร์ด EX-STEPM

```

;FILENAME ..... EXSTEPM.ASM

;DESCRIPTION      DEMO PROGRAM

;HARDWARE         JAZZ - 31 + EX - STEPM BOARD

USER      EQU      OFCOOH

UBEEP     EQU      OOA5H           ;UBEEP SUB

##### COMMENT #####

; THIS EXAMPLE PROGRAM ROTATE TYPE SINGLE - STEP

; DEFAULT SETTING POINT :-

; PORT SELECT

;   INPUT    = PCO - 3

;   OUTPUT   = PAO - 3

                ORG      8000H
                MOV      DPTR , #USER + 3
                MOV      A , #89H           ;A=I B=I C=I
                MOVX     @DPTR , A
MAIN:           MOV      DPTR , #USER + 2
                LCALL    KEYP
                CJNE    A , #OEH , $ + 6
                LCALL    DRVL
                CJNE    A , #ODH , $ + 6
                LCALL    DRVR
                CJNE    A , #OBH , $ + 6
                LCALL    DRVL
                CJNE    A , #O7H , $ + 6
                LCALL    DRVR
                LJMP     MAIN

DRVL:          LCALL    UBEEP

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

DRVL1:  MOV      DPTR , #USER
        MOV      RO , #4
        MOV      R1 , #1
        LCALL   DELAY
        DJNZ    RO , DRVL2
        MOV      DPTR , #USER + 2
        MOVX    A , @DPTR
        ANL     A , #OFH
        CJNE    A , #OFH , DRVL3
        LJMP    DRVL1
DRVL3:  RET
DEVR:   LCALL   UBEEP
DRVR1:  MOV      DPTR , #USER
        MOV      RO , #4
        MOV      R1 , #8
DRVR2:  MOV      A , R1
        MOVX    @DPTR , A
        RR      A
        MOV      R1 , A
        LCALL   DELAY
        DJNZ    RO , DRVR2
        MOV      DPTR , #USER+2
        MOVX    A , @DPTR
        ANL     A , #OFH
        CJNE    A , #OFH , DRVR3
        LPJM    DRVR1

```

```

DRVR3:    RET
KEYP:     MOVX     A, @DPTR
          ANL     A, #OFH
          CJNE    A, #OFH, KEYP1
          SJMP    KEYP
KEYP1:    MOV     R1, #0
          DJNZ   R1, $
          MOVX   A, @DPTR
          ANL   A, #OFH
          CJNE  A, #OFH, KEYP2
          SJMP  KEYP
KRYP2:    RET
;##### DELAY SUB #####
DELAY:    MOV     R7, #0
          MOV     R6, #0
          DJNZ   R6, $
          DJNZ   R7, $-4
          RET
          END

```

กิตติกรรมประกาศ

ขอบพระคุณบิดามารดาที่ให้กำเนิดเราทั้งสองคนมาและคอยเป็นกำลังใจให้เสมอ
ขอบพระคุณอาจารย์ที่ภาคทุกท่านที่สอนวิชาพวกเรามาจนมีความรู้ทำวิทยานิพนธ์นี้
ขอบพระคุณ อ. สุมิตร พนาอุดมทรัพย์ ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา สำหรับคำปรึกษาและความ
คิดที่ใช้ทำวิทยานิพนธ์นี้

ขอขอบคุณน้องแก้ว ที่ช่วยวาดรูปและให้กำลังใจ
ขอขอบคุณดิง อร บิ๊ก และเพื่อนๆ ในภาค สำหรับคำแนะนำ ข้อมูล และแรงเชียร์
ขอขอบคุณพี่เอก รุ่น 35 สำหรับคำปรึกษาเรื่องมอเตอร์
ขอขอบคุณพี่จิม พี่เล็ก พี่แหลม และน้ำหมวย ที่ช่วยพิมพ์และสแกนรูปให้
ขอขอบคุณพี่ทีส โตร์ ที่อำนวยความสะดวกในเรื่องเครื่องมือ
ขอขอบคุณพี่โก้ ที่ภาคเครื่องกล สำหรับคำปรึกษาและช่วยแนะนำอุปกรณ์ในการทำ
ฮาร์ดแวร์
ขอขอบคุณซ้อปภาคเครื่องกล ที่ทำให้ฮาร์ดแวร์เสร็จได้
ขอขอบคุณน้องๆ ชุมชนุมนุสชาสัมพันธ์ ที่คอยเตือนให้พวกเราทำวิทยานิพนธ์และให้กำลังใจ
ใจ
สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณภาควิชาวิศวกรรมระบบควบคุม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า
คุณทหารลาดกระบัง ที่ให้พวกเราเรียน ได้รับความรู้ และได้สำเร็จการศึกษาจากที่นี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสืออ้างอิง

1. รศ.ดร. โยชิน เปรมปราณีรัชต์, “ระบบเซอร์โวและอิเล็กทรอนิกส์คอนโทรลมอเตอร์”, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , พ.ศ. 2533 , หน้า 1-17 , 355-386
2. รศ.ดร. วิริยะ พิเชฐจำเริญ, “เครื่องจักรกลไฟฟ้า”, บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด, หน้า 117-161
3. คู่มือการใช้บอร์ด “EX-SERIES”, บริษัท สิลาร์เสิร์ช จำกัด
4. คู่มือการใช้บอร์ด “ET-PCDIO”, บริษัท อีทีที จำกัด
5. Robert J. Schilling , “ Fundamental of Robotics Analysis & Control ” , Prentice Hall , 1990 , P.1-90

